



SKRIFTET
RY HØJSKOLES ELEVFORENING 2024

SKRIFTET 2024

**Redaktion:**

Bjørk Astrup Søfelt
Freja Ravn Nissen
Johan Rønn-Landbo
Luna Calov Jacobsen
Mads Strange Laursen
Maria Aarup
Nanna Dall Bentzen
Rafaela Rodrigues Jensen
Rasmus Holm Nørgaard Jensen
Stefan Hollænder Kvamm

Tekst:

Freja Ravn Nissen
Mads Strange Laursen
Stefan Hollænder Kvamm

Nina Kjæulff Hulgaard
Luna Calov Jacobsen
Mads Strange Laursen
Mathias Dall Bentzen
Clara Evamaj Mørch
Clara Storm
Signe Lund Stoustrup
Morten Hansen
Pernille Schou-Tüchler
Magnus Gundersen Lihn
Thyra Kappel Skau
Nanna Dall Bentzen
Lucas Alexander Kock
Anders Grove
Nanna Vendelbo Christensen
Margit Korsholm

Foto:

Jeppe H. Christensen
Clara Storm
Magnus Gundersen Lihn
Selma Ravnsbæk Bode
Luna Calov Jacobsen
Mads Strange Laursen
Søren Bresling
Rebekka Wørmer Sørensen
Caroline Bjelby
Alina Scherfig
Anders Grove
Nanna Vendelbo Christensen
Valdemar Smidt Hansen
Filippa Carstens
Alba Rauff

Layout:

Julie Bai

Tryk:

Skabertrang, Silkeborg

Ry Højskole:

Klostervej 36, 8680 Ry
Tlf.: 8689 1888
kontoret@ryhojskole.dk
www.ryhojskole.dk

Ry Højskoles elevforening:

bestyrelsen@ryelev.dk
www.ryelev.dk

Indhold

4	Forord
6	Forpersonens beretning
10	Skolens beretning
15	Højskolekys og kærlighedsrus
18	En blækspruttes svanesang
22	Solskinstømrernes byggerus
24	Rus, afhængighed og søgen efter lykke
28	Hverdagsrus og sommersol
30	Naturberuselse i en sorg
34	Vi mødtes i rusen igen og igen
36	Bevæget af en drøm
38	FRYD, RUF og Elevmødet 2025
40	Rusen ved at give slip
44	Kom til Ry i byerne
46	E24's møde med rus
48	Kims kimchi - en opskrift fra køkkenet
49	Ry Kryds
50	Om arbejdet i Elevforeningens bestyrelse
51	Referat af elevforeningens generalforsamling 2024
54	Kasserens beretning
56	Årets gang
60	Ågangsbilleder
62	Elevforenings bestyrelse



A photograph of a person jumping from a wooden pier into a lake at sunset. The person is seen from behind, with their arms raised in the air. The sky is a clear, deep blue, and the water reflects the warm light of the setting sun. The pier is made of weathered wooden planks, and a small wooden post with a red and white warning sign is visible in the foreground.

Forord



Af Freja Ravn Nissen, forperson i Elevforeningens bestyrelse,
tidligere elev F20

Vinden har rusket over landet, og træet sluppet sine blade, mens vi har tændt lys i huset. Vejret, der i løbet af sommermånederne har draget os udendørs, puffer os nu tættere sammen indendørs i årets sidste, kolde og mørke måneder. Herinde løser E24 de sidste krydsord med en dampende kop te i pejsestuen. Snart overlades skolen til en tyst juleferie, inden F25 gør sit indtog og endnu en gang varmer op for de kolde mursten.

Når skolen i vakuumet mellem et efterårs- og forårshold står tom, kan det være svært at begribe, hvilke energiudladende og stemningsskabende potentialer netop disse rammer rummer. Selv når skolens sjæl igen synes at vende tilbage med de mennesker, der har, får og har haft sin daglige gang mellem murstenene, så virker det fortsat som en ubestemmelig størrelse, når vi forstår, at verden begynder lige her. Mange former for både fø-

lelser og erkendelser udspringer fra at have rundet et sted som Ry Højskole. Mennesker, der med en åben dør i deres bryst, er blevet bevæget, berørt og beruset. Derfor har Skriftet i år fået temaet *rus*.

Rusen kan opleves i mange forskellige afskygninger, hvilket bidragene i dette års Skrift også bærer præg af. Nina Kjærulff Hulgård fortæller om kærlighedsrusen i mødet med Anton tilbage i foråret 2016. En relation, der dengang tog sine gnistrende, spæde skridt, og som de stadig den dag i dag luner sig ved. Midt i sorgen oplever Clara Evamaj Mørch en rus og deler, hvordan hun særligt i mødet med naturen føler sig tættere på sin afdøde far.

Clara Sophie Storm skriver om at finde en fælles klang og smelte sammen i rusen fra fællessang i det københavnske Ry-kor Skryyyl. I



rusen af sit højskoleophold i foråret har Signe Lund Stoustrup skrevet sin egen sang "Bevæget af en drøm", som vi ganske særligt har fået lov at bringe i Skriftet. Fra samme forårsårgang skriver Pernille Schou-Tüchler om rusen ved at omfavne det uperfekte og at turde kaste sig selv ud på dybt vand med risiko for – eller potentiale til – at fejle.

Den potentielle bagside af rusen udforsker Mathias Dall Bentzen, når han klinisk dissekterer både den sunde og den mere usunde, afhængighedsskabende rus. På den anden banehalvdel, i den mere ufarlige ende, beskriver Søren Bang hverdagsrusen i BK Sommersol, fællesskabet med de ømme lår og mudrede knæ, dampende kroppe og hamrende hjerter.

Eleverne fra E24 er blevet spurgt, hvilken slags rus de har mødt, siden de startede på

højskolen. Denne citatcollage tør vi godt love, at mange vil kunne spejle sig i. Store som små berusende øjeblikke.

I Luna Calov Jacobsens interview med den famøse trio af solskinstørmere, Jesper, HC og Lars, berettes der om beruselsen ved et byggeprojekt og glæden ved opsmøgede underbukser. Midt i byggeriet finder også et farvelleri sted, da Søren Bresling efter 16 år på Ry Højskole takker af som altmulig(og-såmegetmere)mand. I den forbindelse har Mads Strange Laursen interviewet Søren om sin tid og sit arbejde, flankeret af en række selvportrætter, der gennem tiden er taget af blæksprutten *himself*.

I skal selvfølgelig heller ikke snydes for hverken Magnus Gundersen Lihn og Clara Evamaj Mørchs Ry-kryds, eller forstander Stefan Hol-lænder Kvamms beretning om blandt andet

skolens fire verdenshjørner. Ej heller for den forhenværende forperson i Elevforeningens bestyrelse, Mads Strange Laursens, beretning om det forgangne, berusende bestyrelsesår eller en lille reklame for Ry i byen. Som altid er der en masse skønne billeder fra året, der er gået, samt mere bestyrelsesguf fra os på de sidste sider – og ikke mindst Kims kimchi, dette års opskriftsbidrag fra køkkenet.

Der skal som altid lyde en stor tak til alle bidragsydere og skribenter. Uden jer, intet Skriftet.

Vi glæder os til at lade os bevæge, berøre og beruse, når vi igen ses i den varme og lyse sommer. Indtil da, rigtig god fornøjelse med årets Skrift!

Elevforeningens bestyrelse ●

Forpersonens beretning



Af Mads Strange Laursen, tidligere elev E17
og forperson i 2021-2024

Kære alle sammen, velkommen til.

Nogle blev budt velkommen i går, andre er lige kommet i dag, og man kan jo næsten ikke være for gæstfri på en højskole og slet ikke til et Elevmøde, næsten, så velkommen endnu en gang til Elevmødet og til Ry Højskoles elevforenings generalforsamling 2024.

Det var godt, I alle sammen kunne komme. Vi er ihvertfald over 580 mennesker til årets Elevmøde, og det er dejligt at se så mange af jer.

Utroligt nok, har jorden vendt sig et år i omgange, og det hele står her endnu, næsten. Det har været et godt år og stabilt i Elevforeningens bestyrelse. Ikke noget næsten.

Hvis vi starter hvor vi slap, så tak for sidste års generalforsamling, mens søn lå blikstille gik bølgerne højt om vedtægtsændringer.

Tak for debatten. Ganske i tråd med Ingrid Anks foredrag om åndsfrihed sidste år, så ville Grundtvig altså have været stolt over det "uenighedsfælleskab", som vi gav os i kast med at være ved at diskutere vores vedtægter om, hvad der

skulle ske, hvis foreningen eventuelt skulle opløse sig.

Det var faktisk helt dejligt at kunne sige bagefter, at vi ikke blev enige om det hele.

Det vi til gengæld blev enige om, omkring formulering af hvordan afstemning til generalforsamlingen fungerer, er skrevet ind i vedtægterne og ligger selvfølgelig tilgængelige på foreningens hjemmeside. I år kommer vi ikke med nogle nye forslag.

Efter generalforsamling og sidste års Elevmøde, skulle vi lige sunde os, som det jo kræver efter sådan en god gang gensyn. Vi i bestyrelsen startede som altid med at tage i sommerhus i september, og ellers gik efteråret ganske stille og roligt med vante møder om Skriftet, om at vælge RUF-moduler, planlægge Fryd og Elevmøde og ellers bare om at lave elevforening. Vi besøgte skolen omtrent fire gange og var både med til græskarudskæringer og *Berghain* eller *Ryhain* temafest hos E23.

Vi gik på juleferie med at sende skriftet ud til jer medlemmer med håndens værk som tema,

og for første gang i lange tider, var haven helt sneklædt, da vi skulle tage juleportrættet, så vi fandt nissekostumerne frem fra kælderen til det mest julenisseidylliske billede set længe i sne og frostklar solskin.

Idyllen varede dog ikke så længe, og vi var knap nok kommet hjem fra skolen, før vi fik meldingen, at svedhytten var brændt ned. Jeg mødte flere ryere i København i løbet af december, også Ryoma fra F23, som simpelthen var kommet i tvivl, om Ry Højskole overhovedet var den samme at vende hjem til, nu hvor svedhytten var gået op i røg.

Heldigvis stod skolen stadig, da vi vendte tilbage til foråret – og jeg håber, at gensynsglæden var lige så stor, da sneen var smeltet og vi mødtes til Fryd i april. Svedhytte eller ej. Som jeg også skrev i sommerhilsenen, så var det dejligt at opleve det store engagement, men også en noget tvetydig følelse at måtte trække en streg i både fryd og gæstfrihed og simpelthen lukke tilmeldingen før tid, fordi vi endnu et år satte rekord, denne gang med 350 antal tilmeldte til Fryd. Hvis vi gerne vil

holde fast i festmiddag og langborde omkring spisesalen og solgården til Fryd, og det vil vi gerne, så er der lige nu et maks på gæstfriheden. Uanset hvad, så skal I Markus, Freja og Lucas have tak for at stå for et dejligt Fryd, hvor F24 bød på workshops om alt fra synkronsvømning til ølkrobatik og beylblade-turnering.

Resten af foråret havde vi stille og roligt knald på, som man så rigtigt siger. Det har været dejligt at besøge F24, hvor vi både var med til et meget indviklet og omfangsrigt spil hunger games, der strakte sig over en hel weekend, og som vores sidste besøg på skolen var vi vagtlærere mens pinesolen dansede. Til både E23 og F24 skal I have tusind tak for jeres gæstfrihed og åbne arme, når vi er kommet på skolen det sidste år. Det er dejligt, at så mange af jer har valgt at melde jer ind i elevforeningen, efter I er stoppet, og skønt at se at flere af jer allerede kommer til RUF og nu i dag også.

Medlemstallet er på lige rundt de 1115. Som sagt har både E23 og F24 været flittige til at melde sig ind, og måske er der kommet flere ind i løbet af indkvarteringen i går og i dag.

Langt de fleste er fortsat femårsmedlemmer, og det er jo dejligt, at I har stabile foreningsfremtidsudsigter med os. Jeg kan kun opfordre jer til at fortsat melde jer ind som femårsmedlemmer, det er jo både billigere for jer, men det giver også os en mere langsigtet og stabil økonomi at lave elevforening med.

Jeg tror ikke, der er gået et år, hvor jeg ikke har snakket om det nye og smarte medlemssystem, som jeg har barslet om, at vi har skulle have, og I år skete det! Vi oprettede os i det nye digitale

medlemssystem *winkasair* og havde det i cirka et halvt år, for så at droppe det igen, fordi det simpelthen lige var lidt for smart og lidt for dyrt.

Det kan være, det bliver til næste år, med et lidt billigere og mere simpelt system.

Foreningens økonomi har det fortsat godt. Regnskabsåret lukker vi som altid i maj, så vi er egentlig allerede i gang med det nye, men det forgangne kommer Lucas til at forklare i detaljer om lidt. Ganske overordnet kan jeg dog sige, at bestyrelsens økonomi har det ganske godt, fordi vi er blevet bedre til at lægge mere realistiske budgetter for hvert af vores arrangementer.

Det er spøjst at tænke tilbage på tidligere tider, hvor skolen var lukningstruet, elevforeningen en meget lille kreds, der kunne samles til generalforsamling i foredragssalen, som vi hørte sidste år, og nu står vi her under store solsejl og ved stadig ikke, hvad vi skal bruge vores 100.000,- i overskud til. Måske kan nogle af jer huske, at de omtalte 100.000,- var nogle, som vi for tre år siden var blevet opmærksom på, at elevforeningen gennem tiden havde genereret. Dengang var idéen at bruge de fleste af pengene på at oprette en elevfond og også spæde til, at højskolen kunne få solsejl oppe i solgården. Men som det er nu, så er begge de idéer ikke længere aktuelle, og heldigvis render de penge ikke nogle steder, og vi vil gerne bruge dem på noget godt. I virkeligheden er det heller slet ikke meningen, at vi som forening skal generere et overskud, og det er vi meget opmærksomme på.

I løbet af foråret var vi også til cognacgilde sammen med skolens ansatte og skolens voksne bestyrelse, som vi kalder dem, hvor Lisbeth Trinskjær, formanden for folkehøjskolernes forening, lagde vejen forbi og gav sine perspektiver på, hvad der rører sig i ungdomsårgangene, og vigtigheden af at høj-



skolen også gerne må være til debat og et sted, hvor man tør tage de hårde diskussioner og sætte sine holdninger på spil. Det var en skøn dag, og dejligt at få tid til at være sammen med hele treenigheden af ansatte, elevbestyrelsen og den voksne bestyrelse.

Og sådan gik foråret, og det blev sommer, og vi har lige afsluttet et ganske fantastisk og filterfrit RUF-ugekursus. Tak til Ryhederne, RUFbaren, alle rufværter og især tak til Mathies, Rafaela og Thyra for at føre os sikkert igennem en god uge som RUF-koordinatorer.

Vi har jo ikke været så mange i år på RUF, som vi kan være – faktisk kun 65 kursister, men det er jo heller ikke sådan, man måler, hvordan og hvor godt noget er.

Vi har sunget mange sange, haft godt vejr og følt os frie til at kunne danse så vildt som muligt, som det blev sagt til afslutningsmiddagen i torsdags. Kort sagt, så kunne det ikke have gået bedre faktisk.

Som altid går RUF-direkte over i Elevmødet, som vi jo nok knap og nap er halvvejs inde i allerede. Fordi vi er så mange til Elevmødet, så er vi med tiden begyndt at bruge flere systemer som Nemtilmeld, som I tilmelder jer igennem, og også være lidt mere tjekkede med e-mails gennem "mailchimp", men det gør også, at der kommer en distance mellem jer og os i bestyrelsen. Systemerne gør det nemt for os at lave vores frivillige arbejde, men omvendt kan det være svært for jer at regne ud, at vi i bestyrelsen faktisk sidder på den anden side af tastaturet og har lige så stor en gensynsglæde og engagement i at komme tilbage til skolen, som jer.

Så vi lover, vi nok skal passe på ikke at blive alt for dygtige eller være for professionelle, men vi skal alle huske, at Elevmødet ikke er nogen festival. Elevmødet er en tradition og et ansvar, som alle gamle elever af Ry Højskole deler, når vi vender tilbage til vores gamle højskole og mindes vores højskoletid, uanset årgang.

Og en af de traditioner, det er vores jubilarfejringer. Et særligt stort tillykke til alle jer jubilarer, der er troppet op. Vi er meget glade for, at I kommer så mange, og vi glæder os til at synge med jer og hylde jer senere.

På de store nagler, så er vi i bestyrelsen stadig i gang med at diskutere, hvordan vi gør med at sende skriftet ud til efteråret. For vi bruger stadig rigtig mange penge på at sende skriftet til jer, og det gør vi egentligt også gladeligt, hvis vi da så bare kunne se, at de kom frem til jer.

Som altid får vi stadig mange kuverter retur, postnord er fortsat håbløse, og som altid minder jeg om at huske at melde til os, hvis I skifter adresse. Vi synes jo det er vigtigt med det Skriftet, og vi har egentlig været ret enige om, at Skriftet som udelukkende digitalt ikke er noget, vi som sådan ønsker! Det hedder jo Skriftet og ikke Mailen.

Til efteråret kommer igen et Skriftet, hvor vi har valgt temaet RUS, og vi tager som altid meget gerne imod bidrag af alverdens art.

Noget ganske andet, som egentlig altid har været sådan her, men som I ikke har hørt om længe, og det er jo egentlig en fejl, det er, at vi i elevbestyrelsen har en repræsentant i den voksne bestyrelse, og det er Anne Byriel, som sidder lige her. Hende skal I altså lige møde! Beklager, men

her er hun altså, og hun gør et dejligt stykke arbejde. Hun taler vores sag i bestyrelsen og var blandt andet også med til at ansætte Stefan for to år siden.

Og det går da meget godt, hva Stefan? Du har nu været formand i to år, du Kristian viceformand i et år. Det er dejligt at se, hvordan I på hver jeres måde sætter jeres præg på skolen, hvor I både er originale men også forstår noget så flyvsk som skolens ånd og nerve. Jeg er imponeret over, hvordan I tør tæmme og fortolke sådan en størrelse.

Omvendt er det lige så spændende at se, hvordan skolen også præger jer. Kristian, du har kastet dig ud i store og dybe snakke med Kirsten på kontoret, forlyder det, mens du Stefan, du har blandt andet købt dig en genbrugt formandsjakke, fordi du synes det var mest Rysk, som du sagde. Og den klæder dig virkelig.

Til hele skolens ansatte, og især jer, skal I have tak for tilliden og jeres energi i vores arbejde som elevforening. Det er dejligt at mærke, at I forstår, hvor vigtig en sag det kan være at have gået her!

Tak til dig Stefan for at gå så meget op i os, være med til vores månedlige møder, og ringe og spørge hvordan det går med bestyrelsen, men også hvordan det går med mig nogle gange. Det spørgsmål bliver man aldrig træt af at få. Et andet stort spørgsmål er, hvad der venter i efteråret. Udover vores Skriftet, så venter vores månedlige møder, hvor vi bl.a. skal vælge RUF-moduler. Brænder man for at være RUF-



vært og har en god idé til et modul, så har vi ansøgningsfrist d. 1. november.

Vi tager også meget gerne imod ansøgninger om økonomisk støtte til arrangementer for gamle Ryelever, så husk endelig hiv fat i os, hvis I har en hyggelig idé – det kunne være penge til varm kakao og kage til sangaften, som Ry i byen f.eks flere gange har ansøgt om, og vi støtter det meget gerne!

Men alle de møder bliver også med nye ansigter i bestyrelsen. I år skal vi sige farvel til Mathies, Thyra, Markus og Lucas i bestyrelsen, og nu skal jeg ikke tage afskeden på forskud, men jeg vil blot sige hvor dejligt, det har været at have jer med.

Om lidt er der derfor også valg til bestyrelsen, og jeg vil som altid opfordre folk til at stille op, hvis man går og spirer med en bestyrelsesdrøm et sted i kroppen.

Vi bliver tit spurgt til, hvor meget tid man skal forvente at bruge på at

sidde i bestyrelsen, og vi holder meget på, at vores arbejde hovedsageligt ligger i de weekender, vi er på skolen, hvor vi besøger årgangene, der går her, og holder bestyrelsesmøder. Det er cirka fire weekender i efteråret, fem i foråret og så har vi som sagt vores RUF-uge i sommerferien, og så Elevmødet lige bagefter.

Jeg kan faktisk ikke komme i tanke om et mere meningsfyldt frivilligt arbejde, hvis man da kan lide den slags med at holde møder og eventplanlægge og kan sætte tiden af til at vende tilbage til sin gamle højskole og pleje det fællesskab, der er større end sin egen årgang og på den måde sikre, at der er noget at vende tilbage til som gammel elev – også selvom om svedhytten er brændt ned.

En anden ny ting, vi skal se i efteråret, er bestyrelsens nye forperson, og årsberetningen her bliver derfor også min sidste. Efter tre år som forperson har jeg besluttet, at det kommende, og nok også sidste år, jeg sidder i bestyrelsen, ikke skal være som forperson.

Det er nu ikke nogen ny beslutning – det har jeg og resten af bestyrelsen vidst relativt længe – for jeg vil gerne sikre, at der kommer en god overlevering til de nye forpersonskræfter, sådan at vi ikke har for meget såkaldt tavs viden – men i stedet får sagt alt det gode videre, og uden man skal lære alt det svære selv.

Så tak for tre virkelig dejlige, store, vilde, vidunderlige år som jeres forperson. Vi bryster os af i bestyrelsen at være ret flade i vores måde at arbejde på, og det passer, men alligevel har det været mig, der har været så heldig at skulle stå her og skulle tale foran jer, sende jer hilsner til både jul og forår, og haft rigtig meget kontakt

med jer, og det har jeg virkelig nydt og elsket.

Hvem den nye forperson bliver, må I vente til i aften med at finde ud af, når vi i bestyrelsen har konstitueret os, som det hedder. Tak til hele bestyrelsen for et godt år. Tak for alle møderne, alle jeres gode ideer, vores diskussioner og refleksioner. Jeg er virkelig stolt af det arbejde, vi har lavet sammen. Tak til Freja for at være en vidunderlig næstforperson, tak for din tålmodighed, når jeg er utålmodig, og tak for dit håb, når jeg er håbløs.

Og tak til jer alle. Det har været helt vidunderligt at være forperson for jer. Jeg sagde det første år som forperson, jeg sagde det sidste år, og jeg siger det igen, der var ikke nogen elevforening, hvis ikke det var for jer, og det er jeg virkelig virkelig stolt over, at jeg har fået lov til at stå i spidsen for.

Til slut vil jeg sige, husk galskaben, og husk for alt i verden at giv hjertet frihed til selv at finde, hvad det har for sandt. Og lad nu vær' med at tegne på Grundtvig i sommersonne.

Tak for nu, fortsat god generalforsamling og hav et virkelig dejligt Elevmøde! ●





Skolens beretning



*Af Stefan Hollænder Kvamm,
Forstander på Ry Højskole*

Kære alle! Glædelig jul og godt nytår her fra en smuk oktoberdag efterårsdag på Klostervej. Elevforeningen udviser rettidig omhu og har bedt mig være klar med min årsberetning til Skriftet inden uge 43. Så jeg går i gang med at kigge tilbage på året, der er gået på Ry Højskole, selvom vi i skrivende stund endnu har en god del af det tilbage. Spørgsmålet er så, hvad I mon gerne vil høre om? Vil I høre om elever og skole? Om organisation og personale? Om samarbejder og udviklingsprojekter? Eller om økonomi og bygninger? Jeg finder alle ting enormt relevant, men må begrænse mig.

Jeg kan starte med at fortælle, at der på F24 startede 101 elever, som alle gennemførte opholdet. Altså et frafald på 0. Bemærkelsesværdigt, men ikke et succeskriterium i sig selv, at så mange gennemfører deres højskoleophold, men det vidner dog om stor rummelighed på skolen og et nogenlunde fintmasket net, hvor man kan blive set og hjulpet tilbage på sporet af både lærere og med-elever. Det synes jeg er rigtig godt! På E24 startede ligeledes 101 elever,

og her går det også godt. Sommerkurserne var vellykkede med muntre og virksomme kursister. Gode evalueringer fra både korte og lange kurser igen i år.

Har eleverne det godt på Ry Højskole? Ja, det synes jeg! Men jeg har også lyst til at sige, at jeg ikke mener, at det at have det godt på højskolen er et mål i sig selv – det er i hvert fald ikke det eneste mål. Jeg synes et lige så vigtigt mål er, at man på et langt højskoleophold træder et skridt på afstand af det liv, man i øvrigt lever og får sat tingene lidt i perspektiv. At man får tid, ro og inspiration til at mærke og reflektere over livets mening og dybde sammen med de øvrige elever og kursister. At man er i kontakt med både det lyse og det mørke – det berusende fællesskab og den afgrundsdybe fornemmelse af alenehed. At man bliver håbeful og mærker den store kraft, vi som mennesker har til at løfte hinanden, hjælpe hinanden og gøre livet bredere og dybere. At man mærker, at der under himlen er en dyb og evig klang. At man føler frihed til at virke og fred til at være den, man er. Den øvelse

At man mærker, at der under himlen er en dyb og evig klang. At man føler frihed til at virke og fred til at være den, man er. Den øvelse er ikke nødvendigvis nem og lig med at have det godt – men det er den opgave, jeg mener, at vi som højskole har.

er ikke nødvendigvis nem og lig med at have det godt – men det er den opgave, jeg mener, at vi som højskole har.

Jer, der har gået her på et af de seneste hold ved, at jeg taler om de fire verdenshjørner som pejlemærke for livet på Ry Højskole: Grundtvig med ordet, samtalen og den demokratiske livsform i det ene verdenshjørne, kunsten og poesien i det andet verdenshjørne, historien og alt det vi står på skuldrene af – individuelt og kollektivt – i det tredje verdenshjørne og endelig naturen i det fjerde verdenshjørne. Signe Lund Stoustrup, der gik på F24, skrev sangen Bevæget af en drøm (som er med i årets Skriftet på side 37) om hendes ophold. Signes sang indeholder gode betragtninger om det væsentlige ved et højskoleophold generelt og en masse specifikke referencer til livet på Ry Højskole. I sangen veksles mellem drøm og virkelighed – lys og mørke – tvivl og styrke på en virkelig rammende måde. Jeg synes, at der er tråde ud til alle fire ovennævnte verdenshjørner i Signes sang. Der er for få kvindelige komponister og sangskrivere

repræsenteret i højskolesangbogen. I mine øjne er Signes sang en værdig kandidat til at sætte ord og musik til livet i almindelighed og livet som højskoleelev i særdeleshed. Jeg håber, I vil dvæle lidt ved sangen og billederne, der bor i den.

Vi har netop holdt efterårsmiddag med E24. I den sammenhæng spurgte jeg eleverne, om de synes, højskole er mest leg eller mest alvor? Jeg vil gerne stille spørgsmålet videre til jer – hvad synes I? Der var gode refleksioner og mange skarpe betragtninger blandt E24s elever. En af dem, Emma, sagde, at hun synes, højskole er lidt en slags SFO for voksne. Den formulering bed lidt på mig, da jeg intuitivt synes, højskole har mere tyngde og vægt end en SFO. Men måske skal jeg bakke lidt med min skepsis og høre meldingen om højskole som en SFO for voksne, som et ret skarpt blik for noget helt centralt ved højskolens væsen. For SFO'en er jo i virkeligheden et frisættende rum, hvor barnet får lov at dyrke leg, fællesskaber og læring gennem hånd, hoved og hjerte på en dannende og livsoplysende måde.





SFO'en repræsenterer jo netop det præstationsfrie modstykke til skolens måltretthed og vurdering af rigtigt og forkert. Hvad synes du? Synes I, højskole er mest leg eller mest alvor? Og synes I, højskole er en SFO for voksne? I gamle dage – altså da jeg var barn – hed det ikke en SFO, men et fritidshjem – og det er jo egentlig et meget *højskolet* begreb. Fri tid med en fornemmelse af *hjemlighed*.

Hvad svarer jeg selv på spørgsmålet om, hvorvidt højskole er mest leg eller alvor? I mine øjne er højskole mest alvor. Ja, vi leger og legen fr sætter – men vi leger på et bagtæppe af eksistens og samfund, hvor hver enkelt højskoleelev er i gang med at finde sin vej i livet og verden. Højskole må i mine øjne ikke *kun* blive en sjov og god oplevelse. Højskolen har et ærinde med verden omkring os og tiden efter elevens højskoleophold. Klima, krige, demokrati og samfund kalder på myndige, reflekterede og handlende mennesker. Her er det mit håb, at højskolen bidrager. Højskolen har som ambition at styrke den enkeltes evne til at tage ansvar for eget og andres liv. Højskolen fortæller ikke *hvordan* – højskolen er netop ikke instruerende – højskolen stiller spørgsmål og lader den enkelte overveje og afprøve relevante svar på livets små og store spørgsmål. Selvom man på mange måder befinder sig i en boble, mens man er på højskole – som på et fritidshjem – så er der hele tiden en stærk forbindelse til verden udenfor højskolen og til livet efter højskolen. Det er mit håb, at man på højskolen slår en tone an, som vil klinge resten af livet, og som man vil bringe med i sit virke, hvad end det måtte være. Det er nok her, jeg synes, der er en væsentlig forskel mellem SFO og højskole. SFO'en har efter min overbevisning

ikke den samme forpligtigelse på at forholde sig til verden og livet omkring og efter SFO'en – det synes jeg højskolen har.

Og her afslutningsvis til noget helt andet: Lovliggørelse af småbygninger ved søbredden! Ja, det lyder lidt kedeligt, men det er det faktisk ikke. Det er virkelig vigtigt! Det handler om, at vi nu endelig er kommet derhen, hvor vi har fået myndighedsgodkendt vores sauna og tømmerflåder ved søbredden. Da svedhytten brændte sidst på året 2023 (RIP), var jeg ret bekymret for, om vi kunne få lov at genopføre en sauna helt nede ved søbredden, da det viste sig, at vi faktisk ikke havde meldt den gamle sauna til bygnings- og boligregistret og dermed ikke havde formelt ret til at have en sauna så tæt på søbredden. Det kræver en dispensation fra den såkaldte *Søbeskyttelseslinje* at få lov at opføre bygninger nærmere end 30 meter fra søbredden, og en sådan dispensation havde vi ikke. Men efter en længere proces er det endelig faldet på plads, og vi kan med god samvittighed have både sauna og tømmerflåder. Utrolig godt og utrolig vigtigt. I skal glæde jer til at prøve den nye sauna og se de flotte restaurerede tømmerflåder.

Medarbejdere

Pedelleriet

Som nogle af jer måske erindrer fra elevmødet i august, er det i år, at vi siger farvel til Søren Bresling. Søren har været en del af Ry Højskole siden 2008. Stor tak til Søren for hans bidrag til Ry Højskole igennem alle årene. Jeg gav Søren en stang smøger i afskedsgave, som respons på hans "held og lykke med det du!"-melding, da jeg for et par år tilbage luftede tanken om en

rygepolitik på højskolen. Jeg er fan af den frihedstrang, som jeg synes klinger i meget af det, Søren gør og siger. Anders og Sesha må nu stå på egne ben og få det hele til at spille. Det er jeg sikker på, de nok skal lande helt fint.

Køkkenet

I køkkenet er Morten Hansen fortsat køkkenchef. Køkkenet er stadig helt enormt godt og jagter fortsat nye smage og retter. Både elever og vi andre elsker køkkenets mad og elsker at køkkenet bliver ved med at være ambitiøse. Køkkenet består ud over Morten af Ingrid Nohns, Lisbeth Holm, Kim Poulsen og Hanne Ravn-Olesen. Ingrid havde to måneders orlov i starten af året, og Kim var på barsel i den resterende del af foråret og forsommeren. Vi havde i den sammenhæng fornøjelsen af at have Steffen Reker Hansen, som vikar for de to ovennævnte.

Rengøring

Annemarie Cæsar er stadig en absolut champ som skolens over-oldfrue. Alle eleverne og alle vi andre medarbejdere er en slags under-oldfruer, som Annemarie får sat i gang på en utrolig fin måde. Skolen er smuk, ren og rimelig ryddelig, næsten hver dag.

Igennem året har vi haft en lang række gode folk i praktik og arbejdsprøvning indenfor det praktiske område – tak til alle gode kræfter her også.

Lærere og hjælpelærere

På lærersiden er vi begunstiget med både erfaringer og nye lærere på holdet. Det giver en rigtig god dynamik, og der arbejdes enormt dedikeret med at bevare alt det bedste og samtidig have

modet til at udfordre og forny. Det lykkes lærerstaben virkelig godt med.

Astrid Østergaard har nu drevet horisont-feltet i godt et år, og det går rigtig godt. Det er en stor opgave at indkredse dette fagfelt, og Astrid klør på med stor vilje, viden og engagement. Kristian Kirk bidrager også til horisontfeltet med filosofi-fag.

Johan Mikkelsen og Torben Madsen står fortsat i spidsen for friluftsfeltet. Jeg vil mene, at de to, sammen med andre tidligere gode friluftslærere på Ry, har formået at bygge Danmarks bedste højskole-friluftsfag op – det er imponerende og godt gået. Dina Østergaard-Jørgensen var hjælpelærer i foråret, og Anna Schou er hjælpelærer på efterårsholdet.

Lene Frislund og Karen Fogtmann Madsen dækker keramik- og kunsthåndværk. Både Lene og Karen forener på fornem vis det kunstneriske og håndværksfaglige med de menneskelige møder og eksistentielle samtaler. Lene har haft Agnes Marie Hansen som hjælpelærer i foråret og Anton Sørensen som hjælpelærer i efteråret.

Jesper Jakobsen og Jeppe Bai står i spidsen for musikfagfeltet. Jeppe og Jesper er et efterhånden legendarisk makkerpar, der leverer bundsolid undervisning, som giver elever en masse sammenspilstid og en grundlæggende musikforståelse, som man kan læne sig op ad resten af sit (musiker)liv.

Katrine Weigelt er fortsat på teaterfeltet sammen med vores nye teaterlærer Anne Majgaard Basse. Katrine og Anne er godt i gang med at gentænke skolens teaterfelt og strukturere det

på den måde, de synes giver bedst mening. Katrine og Annes kunstneriske og pædagogiske ambitioner er tårnhøje. Der er ingen tvivl om, at teaterfagfeltet er stort og komplekst, og at det kræver god tid og mange kræfter at få etableret nye gode rytmer og retninger. Katrine og Anne er godt på vej.

Administrationen

I administrationen møder vi forretningsfører Kirsten Hansen, elevadministrator Margit Korsholm, viceforstander Kristian Kirk samt under tegnede.

Alle medarbejdere har igen igen ydet en fantastisk indsats i det forgangne år og har sammen med elever og kursister skabt højskole i den helt særlige Ry-ånd. Godt gået!

Tak til medarbejdere, bestyrelse, elevforening samt nuværende og tidligere elever for et godt og virksomt år på Ry Højskole. Særlig tak til elevforeningens afgående og nye bestyrelse, for at skabe så meget værdi for både nuværende og tidligere elever på Ry Højskole. Det er en stor fornøjelse at samarbejde med jer. Glædelig jul og godt nytår.

Kærlig hilsen, Stefan ●



Højskolekys og kærlighedsrus



Af Nina Kjærulff Hulgaard, tidligere elev E16

*Under byen
Oppe i skyen
Hænger sommersolen
Under skolen
Toga og blomsterkrans
Sikken en dans
Sover i shelter
Vågner og vælter
I søen blandt plankton
Poesi til Anton*

I starten af september 2016, da jeg havde gået på Ry Højskole i et par uger, blev der lavet en kærlighedspostkasse, hvorfra man anonymt kunne sende et brev, et digt eller et kompliment til en af sine nye højskolevenner. Mit 22-årige jeg, som havde kysset med en fyr til en af de første højskolefester, besluttede sig for, naiv og godtroende som jeg var, at skrive et digt til denne her fyr, og putte det helt anonymt i kærlighedspostkassen.

Jeg havde aldrig skrevet et digt før, og slet ikke til en, som jeg bare lige havde kendt en uge. Og selvom vi næsten ikke havde snakket sammen siden højskolefesten, og selvom han havde givet udtryk for, at han i hvert fald ikke søgte en kæreste, og selvom det som sådan ikke lå i støbeskeen, at der skulle ske mere mellem os - så følte jeg en eller anden trang til at udtrykke, at den aften, vi havde kysset, havde betydet noget. Så jeg skrev et digt.

Uden at jeg havde den fjerneste idé om det, så viste det her digt sig - det første og det eneste jeg nogensinde har skrevet - at blive starten på historien om en kærlighedsrus på Ry Højskole. En historie om dengang jeg mødte Anton. Ham, som blev til min store kærlighed, livspartner og for nylig også min ægteemand. En historie om begejstring, håb og forelskelse - men lige så meget om usikkerhed, forvirring og sårbarhed.

Hvad er det min Marie

Første gang jeg rigtig lagde mærke til Anton, var en tidlig morgen nede ved søen. Som så mange andre højskoleelever, havde jeg et lille håb om at finde kærligheden på højskolen, men da jeg opdagede, at der var 80 kvinder og kun 20 mænd, opgav jeg hurtigt tanken. Der havde heller ikke rigtig været nogen, der havde fanget min opmærksomhed - indtil den morgen, hvor jeg så Anton komme op ad vandet iført våddragt. Folk i våddragt har altid været lidt sexede i mine øjne, og han var ingen undtagelse.

Så kom den første fest. Han kyssede med Marie. Samtidig havde vi lige sunget kærlighedsbangeren over dem alle, "Hvad er det min Marie", som alle gik og nynnede hele tiden. Øv. Så var løbet kørt. Højskolesangbogen skal man jo tage bogstaveligt, og "Nina kære Nina" bliver nok aldrig optaget i den.

Men ugen efter faldt vi alligevel i snak på

græsplænen. Han studerede idræt i Aarhus og var taget på højskole for at være kreativ. Jeg læste Musikvidenskab i København og var taget på højskole for at være aktiv. "Meant to be" tænkte jeg. Han var smuk, nysgerig, sjov og lyttende. Og provokerende og drillende på den der charmerende måde. Han sneg sig til at se mit værelse. Vi havde samme plakat med på højskolen. Fra en koncert i 2010 med et lille Århusiansk band "Under Byen". Vi læste den samme bog, "Under en strålende sol". Endnu mere meant to be. Det sidrede i mig. Måske var der alligevel noget. Det var i hvert fald spændende.

Så kom den anden fest. Med en toga slynget om kroppen og med en blomsterkrans i håret viste han mig salsatrin på dansegulvet i Café Sommersol. Det blev til lange kys hele natten ude under buegangen. Vi sov i shelter. Vi badede i søen om morgenen og mødte Vibe, der også var på vej til en dukkert. Hun smilede og spurgte drillende, om vi havde overnattet i shelteret... indtil hendes blik faldt på det lysegule hylster ved shelterkannten. Vi fniste og følte os pinlige, men samtidig var det også hyggeligt at være blevet opdaget - for jeg kunne jo godt lide ham.

Ugen efter kom kærlighedspostkassen. Jeg skrev digtet. Jeg har tit tænkt på, hvordan filan jeg turde skrive til ham. Vi havde jo bare kysset, og jeg vidste i grunden slet ikke, hvad det skulle blive til. Der var jo mange

smukke højskolekvinder, han kunne vælge. Men der var alligevel et eller andet i luften. Jeg følte mig så utrolig hjemme med ham, så utrolig tryk. Jeg var tryllebundet af forelskelse og højskole og følte mig totalt ovenpå. Jeg kunne klare det hele, havde mod på det hele.

Men han var lige gået fra sin kæreste. Han sagde, at han ikke ville noget seriøst. Han ville ikke binde sig til noget. "Men vi kan jo altid se, hvad der sker efter højskolen" sagde han, da vi en regnfuld septemberaften sad nede ved badebroen og havde "snakken". Vi snakkede ikke sammen i to dage. Det føltes som en måned. Jeg var knust, men insisterede på at tænke "fuck det, jeg gider da ikke bare stå på sidelinjen og vente på ham". Så tog jeg hen og besøgte en veninde på Testrup. For at slå mig lidt løs. Så kyssede han med en anden. Så kyssede jeg med en anden.

DP og hemmeligheder

Men på en eller anden måde blev der ved med at være et usynligt bånd mellem os. Hver aften, når alle var gået i seng, endte vi med at sidde side om side i pejsestuen med en lunken DP fra Svalegangens tillidsbar og snakke til langt ud på natten. Vi kyssede ikke, vi snakkede bare. Vi kaldte os venner. Vi begyndte at vaske tøj sammen, tage til koncert i Aarhus og spise muslinger i Mejlgade, drikke af den samme kaffekop og spise kage fra

den samme tallerken. Vi begyndte at skrive godnat til hinanden på Messenger, selvom vi fem minutter forinden havde sagt godnat til hinanden i gården. Først med klassisk smiley, så den med røde kinder og stjerner, og indimellem sneg et hjerte sig ind. Uden vi havde aftalt det, kom vi begge altid 10 minutter for sent til aftenmaden, så vi helt tilfældigt endte ved samme bord. Og på studieturen, lige inden vi skulle sidde 16 timer i bus fra Tjekkiet til Danmark, spurgte han mig om vi ikke skulle lytte til det der album, han havde fortalt mig om tidligere. Og så sad vi pludselig der, i 16 timer, og delte høretelefoner i vores egen lille højskoleboble, mens vi rykkede tættere og tættere. Det føltes godt, rart og trygt. Jeg tror, at jeg var begyndt at blive forelsket. Men jeg var også mega forvirret. Ville han mig nu godt alligevel?

Vi begyndte at kysse lidt igen. I smug. Vi insisterede på at holde det hemmeligt. Der var noget særligt magisk ved at være i så stort et fællesskab og have en flirt, som ingen kendte til. Der var ikke noget bedre end at sende stjalne blikke til hinanden på tværs af foredragssalen, at flette fødder under bordet i spisesalen eller at liste sig ind og holde om hinanden under en dyne til filmaften i tv-stuen. At ingen af vores højskolevenner vidste noget, var nok bare noget, vi bildte os ind, men det hjalp på magien.

Sangbogshilsner

Det blev d. 16. december, dagen inden vi skulle stoppe på højskolen. Vi havde brugt de sidste dage på at få skrivekrampe af at skrive hilsner i hinandens sangbøger. Jeg havde løbende skimmet i min sangbog for at se, om Anton mon havde skrevet noget til mig. Det havde han ikke, så jeg besluttede mig for bare at skrive noget standard-sødt til ham, men ikke noget der signalerede for meget. Lige inden festmiddagen kom han hen til mig med min sangbog i hånden og spurgte, om jeg ville læse, hvad han havde skrevet til mig. "Ej det læser jeg, når jeg kommer hjem" sagde jeg. Men alligevel stak han mig bogen og slog op på en af de bagerste sider. Jeg læste de mange søde ord, mens der faldt en lille tåre på de tynde sangbogssider og mit hjerte hamrede derudad. Jeg læste den sidste sætning: Nina, kunne du tænke dig at blive min kæreste?

Og så stod vi pludselig der. Midt i spisesalen omgivet af vores højskolevenner i vores fineste puds og sagde ja til hinanden og kyssede og omfavnede. Ligesom højskoleboblen skulle til at bryde og hverdagen ventede, fik vi, der midt i spisesalen, skabt vores egen lille evige højskoleboble af kærlighed. ●





En blækspruttes svanesang



*Af Mads Strange Laursen, bestyrelsesmedlem
og tidligere elev E17.*

Efter 16 år på Ry Højskole som, ja, nærmest alt, køkkenmedarbejder, blæksprutte, pedel, altmuligmand, så har Søren Bresling, som han siger, "been there done that". Der er ikke meget nostalgisk selvmedlidenhed at hente i Sørenns stemme, da jeg ringer til ham en søndag eftermiddag for at snakke med ham om, at han går på pension i slutningen af oktober 2024. Jeg fanger ham en dag, hvor han ganske tro sig selv er i fuld gang med at ordne og renovere sin mors tidligere hus i Faaborg, som han skal flytte ned i til december for at komme tæt på havet og sin familie. Han har tid, masser virker det faktisk til, og inden jeg har set mig om, fortæller han drevent om renoveringsarbejdet, vandskader, om celotexplader og 1-lags mure. Da jeg medlidenhedsfuldt siger, at det lyder som en ordentlig mundfuld at gå på pension på, så får jeg på ærlig og kærligst Sørensk at vide, at det er det sgu ikke. Det er jo bare, som man tager det.

En fuldstændig biografi af Sørenns liv fra han "var en lille pige", som han siger om sine unge dage, og frem til nu, er der simpelthen ikke plads til på de her sider. Det er både en lang historie, får jeg sukkende og mildt at vide, og vistnok også lige så vidtrækkende som mandens evner. Hvorom alting er, så er Søren Bresling født i Lyngby, opvokset ved Faaborg på Sydfyn og uddannet civilingeniør fra Danmarks Tekniske Universitet. Undervejs i vores timelange snak nævner han i hurtige bisætninger, både at han har arbejdet på Bang og Olufsens fabrikker, boet i Lemvig, undervist på Teknologisk Institut, været inden for restaurationsbranchen og arbejdet på Danmarks geologiske institut.

Hans vej ind i højskoleverdenen begynder i 2006, hvor han startede som elev på Vestjyllands Højskole. Efter et år dér, hvor han gradvist udviskede rollen mellem at være elev og ansat, fordi han med egne ord havde et godt

servicegen, rejste han fra Vestjylland til Vestsjælland og havde sin gerning i et års tid på Vallekilde Højskole, "... men der var ikke nok arbejde, så jeg sendte et brev over til Rys gamle forstander Ole og spurgte, om de ikke manglede en pedel- og køkkenmedhjælper, og jo det kunne da godt være, fik jeg så at vide. Og så startede jeg med et års praktik i 2008 og blev så ansat som flexjobber" siger han på hans ikoniske københavnske dialekt. Egentlig pedel var han altså ikke til at starte med. Det var noget med titler og en vigtig skillelinje mellem opgaver, forstår jeg. I stedet fik han til opgave at have med alt, der hørte til undervisningen og fagene; fikse drejeskiver i keramik, ordne kabler og instrumenter i musik, bygge de første versioner af kajakpolomålene til friluftsliv, reparere cykler, ordne kameraer for det tidligere journalistikfag, fotografere hist og her - kameraerne vender vi tilbage til - bygge tavler og staffelier til kunst og sætte scenelys op for teater.

"Og så greb det jo ligesom om sig ...". Der bliver stille i den anden ende af telefonen. Den brydes af suset fra det, der lyder som hans stormlighter, der tænder en smøg. "Altså jeg kunne jo godt se, at det der lys i teater jo godt kunne sidde bedre, og så bød jeg mig jo til. Og ja, så lavede jeg så også lyssætningen, hjalp til med at bygge scenografier, og sådan fik jeg mere og mere at lave. Og hver eneste gang, der var et problem, så var det jo en udfordring. Jeg var også i køkkenet en overgang, dengang Dan (Andersen, red.) var køkkenchef. Nogle gange manglede de også

en saxofonist nede i musik, og ja, så trådte jeg til dér også. Så det blev nærmest en opgave i sig selv at vælge fra." Saxofon og forklæde har han stillet for nu, for der kommer flere og flere elever, der kan spille blæseinstrumenter på årgangene. "Men jeg har nu også haft rigeligt andet at tage mig til, og det ville være lidt af et projekt at skulle starte saxofonen op igen", forsvarer han. Madlavningen kan man dog stadig være heldig at opleve. Har man boet eller arbejdet på skolen, når der ikke har været elever, så kan flere hjælpelærere og lignende - mig selv inklusiv - skrive under på at være blevet budt på æblecider og Sørensklassiske pastaret. En art carbonara, men med lidt flere grøntsager, og hvor fløden er skiftet ud med creme fraiche. Det gør den væsentlig mere cremet, det er jo klart.

Det er vist ikke en overdrivelse at sige, at vi skriver højskolehistorie her. Manden har været en integreret del af matriklen på Klostervej 36. I mange år boede Søren ligesom hjælpelærerne oppe på øverste etage i Brugsen, indtil den blev lavet til husgruppe. En overgang boede hanovre i stationsbygningen på den anden side af Klostervej, indtil han fik sin egen lejlighed lidt længere nede ad Hostrupvej, hvor han har boet de sidste fire år.

Da Marie Thesbjerg stoppede som underviser i fagene journalistik og foto i 2014, bød muligheden sig for at blive fotolærer. "Ole spurgte, om jeg ville have fotofaget. Jeg havde interesseret mig for at fotografere i mange år og talt om det. Vi havde nogle gamle for-

størrelsesapparater stående nede i kælderen, og jeg havde egentlig også samlet på kameraer længe. Så Lene og jeg fik Mariess gamle lejlighed ovenover sommervest, dér hvor der er kunst i dag, og hvor gul gang også lå. Så kunne Lene lave hot skrot og jeg kunne lave et mørkekammer. Det var sgu tosset og småt! Der var kun tre forstørrelsesapparater. Men det fungerede" gnækker han i telefonen.

I dag er mørkekammer og fotofaget flyttet ned på første etage og har fået væsentligt mere plads at knipse løs på. Det meste af mørkekammeret har Søren selvfølgelig bygget selv, bordene inklusiv, for han ville have massiv eg. "Og så var mit udgangspunkt, at vi skulle lave noget fotografi og vi skulle lave noget sort/hvid. Det har det altid været. Det grafiske udtryk er ti gange stærkere, end når du kører noget i farver."

Jeg spørger ham om rusen ved fotografering, og hvor svarene indtil nu er kommet rapt, så er der lidt betænkningstid, før han svarer: "Det er de der små øjeblikke, det er dét, der fascinerer mig. For en del år siden fotograferede jeg altid til FRYD og Elevmødet, og der er jeg jo ikke til stede, for jeg går hele tiden og kigger efter det tilfældige sammenfald, som giver et godt billede, når man sætter en firkant om det og hiver det ud af historien."

Samtalen om at undervise i fotografering drejer over i det højskolepædagogiske, og i forbifarten fortæller manden, at han gudhjæl-

pemig også har taget en grundpædagogisk uddannelse. "Altså de stakkels kursister, som bliver udsat for min undervisning, lærer, at først skal man finde ud af, hvad et kamera er. Det næste er, hvordan man komponerer et billede, og det sidste er eksponering. Men de skal lære det selv. De skal gøre det selv for at blive fortrolige og engageret i det, og må blive ved. "Jeg kan godt blive skrap, men jeg har eddermame også meget tålmodighed. Jeg er old school på den måde, at jeg lærer dem teknikken, og så må vi se, hvad der kommer ud af det."

Søren lægger ikke fingrene imellem eller sparer på ironien, mens vi snakker, og sådan skal det være, men vi aftaler alligevel, at jeg tager de værste eder og fraser ud. Men han ved det godt selv. Søren er en mand med en holdning til tingene, og man er sjældent i tvivl om, hvor man har ham. "Altså der er jo til tider nogle, der har kaldt mig en gammel sur mand. Og til det, der har jeg bare at sige, at jeg har været en gammel sur mand, siden jeg var 20 år."

Gammel og sur ved jeg nu ikke, men Søren er en mand, man lige skal blive klog på, og det står han ved. "Jeg forholder mig kritisk til tingene. Jeg rider ikke bare med på en bølge. Tværtimod, hvis der kommer en bølge, så rider jeg den modsatte vej. Der skal sgu være noget modstand til tingene. Altså det modner ikke elever eller nogen som helst, når vi hjælper dem for meget. Vi holder dem væk fra de udfordringer, de kan lære noget af.

Mine fyrtårne er dem, der også har turde give mig lidt tæsk."

I 2019, ansættes Kenneth Tække som pedel, efter at den legendariske Bent Svendsen stopper, og dér bliver Søren officielt en del af pedelgruppen. "Indtil da havde jeg bare haft min egen lille gesjæft, så jeg blandede mig ikke særligt i, hvad pedellerne lavede, og de blandede sig ikke særlig meget i, hvad jeg lavede. Men jeg var jo lidt en skyggepedel, selvom der var en skillelinje, hvor jeg som sagt kun havde haft mest med fagene at gøre".

Den nye titel ændrede ikke meget på uniformen. Det var og er stadig i lædervest, oftest rød skjorte og dockers cap, at Søren går til hånd. Hvor han køber sin kasket, vil han dog ikke ud med, udover at det er et sted i Tyskland. "Ellers vil alle jo bare komme til at ligne mig. Men jeg skal snart have købt en ny, for den, jeg har nu, er simpelthen så slidt. Mit lager er faktisk tomt lige nu, for da Kenneth stoppede som pedel, så var jeg jo nødt til at give en kasket til ham som afskedsgave."

I dag udgøres pedelleriet af Sesha Torp Hart, Anders Grove og så Søren lidt endnu. Det seneste projekt og den store svanesang har været at restaurere de ottekantede tømmerflåder sammen med tre elever fra F24 henover den forgangne sommer. Tømmerflåderne er egentlig færdige, "... men de skal jo fortøjres med sådan nogle forbandede små lorteknuder, og det tager tid!" siger han lige dele opgivende og entusiastisk. Ellers er det småting, der mangler. Blandt andet et par nye

trappetrin til foredragssalen og havestuen.

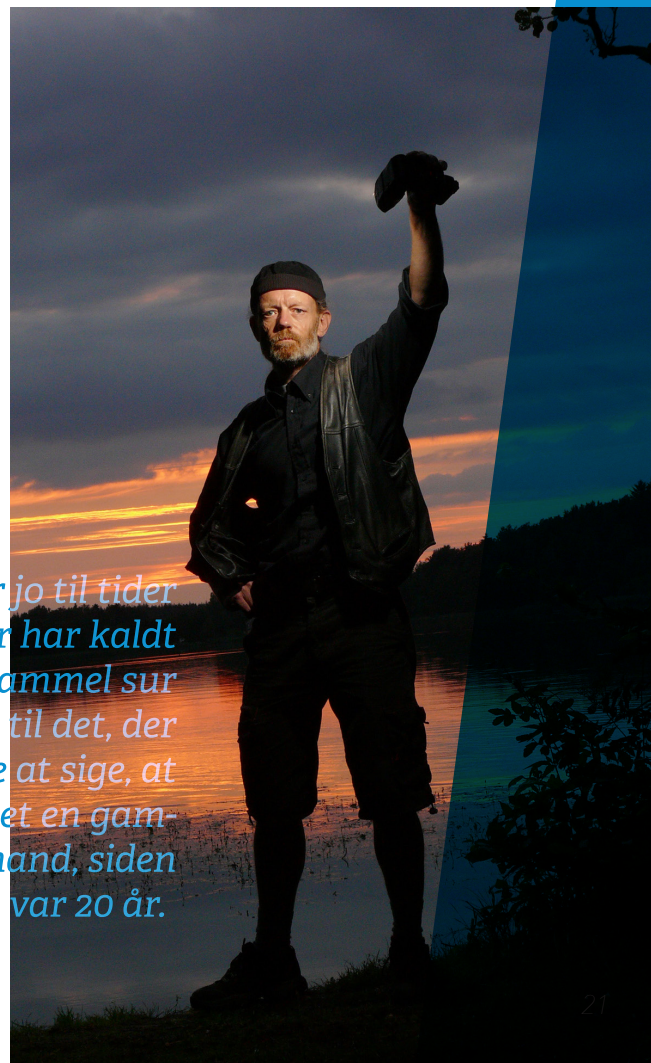
"Jeg har det egentlig fint med at stoppe nu. Jeg har sgu gjort min gerning. Men det er ikke, fordi jeg føler mig gammel, hvad det angår", siger han. Men hvad der helt konkret skal ske, efter han er flyttet til Faaborg, ved Søren ikke helt. "Nu vil jeg prøve nogle andre ting. Hvad det bliver, vil vise sig. Jeg skal lige finde mig selv i landskabet hernede, og så skal jeg altså også drage fordel af at være blevet pensionist." Hans båd, en drabant 21, ligger og venter på en makeover.

Søren Bresling har officielt sidste arbejdsdag d. 31. oktober. Lejligheden i Ry opsiges dog først til slutningen af november, for huset i Faaborg skal lige ordnes færdigt, og det kan jo også være, der lige er noget på skolen, der mangler. Da jeg spørger, om der er blevet lavet nogen form for overlevering, lyder svaret prompte. "Altså jeg kan jo ikke overlevere 16 års erfaring, vel? Det bliver jo umuligt. Men altså hvis nogle skulle få brug for hjælp, så kan jeg jo hurtigt komme forbi. Og så regner jeg ellers også med at komme forbi til Elevmødet".

Da jeg til sidst spørger ham, om han har nogle billeder af sig selv, lyder det kækt; "Hvordan fanden skulle jeg have det? Jeg har jo været bag kameraet hele tiden! Ej nej du, men jeg har nogle selvportrætter. Dem må du godt få." Vi bringer derfor på næste side en kavalgade af Søren selvportrætter gennem tiden.



Altså der er jo til tider
nogle, der har kaldt
mig en gammel sur
mand. Og til det, der
har jeg bare at sige, at
jeg har været en gam-
mel sur mand, siden
jeg var 20 år.



Solskinstømmerernes byggerus



Af Luna Calov Jacobsen,
bestyrelsesmedlem, tidligere elev F24

Jesper, Lars og Hans Christian – også kaldet HC – er tre gæve gutter, som jeg havde fornøjelsen af at gå på Ry Højskole med i foråret 2024. I løbet af fem måneder var de skyld i, at diverse trækonstruktioner dukkede op på skolens grund. Med kaffekopperne fyldt af en ukendt mikstur fik de bygget alt fra en mystisk nøgleboks og ølkasse-lås til nyttige sidepladser både i Folkevang og Sommersol. Der gik ikke længe, før andre Ry-elever også stiftede bekendtskab med trio'en under RUF, hvor de sammen med Søren Bresling byggede tømmerflåder til skolen. Jeg ringede til dem for at få en lille snak om ugen, som de selv har navngivet: "Sørens sommerkursus, hyg og byg – i den rækkefølge!"

Hvordan blev I tilbudt at bygge tømmerflåderne? – Lars: Det var på grund af det her Månestue-projekt, og fordi Stefan havde set, hvad vi havde udrettet dernede. Og så tæn-

te han, at det var de da gode til, kan de ikke også bygge en tømmerflåde? Eller fem, eller syv, eller hvor mange det nu var.

Hvordan startede jeres byggetrio? – Lars: Folk ved jo ikke, at jeg havde et mål om ikke at rende i snedkerværkstedet det halve år, vi var på Ry. Jeg nægtede at gå ind i sommerhuset til at starte med. Jeg vidste, at hvis jeg gik derind, så ville jeg ikke komme ud igen. – Men hvad startede det så? – "Jamen, det var jo... Det var den her... kopholder. Og nu kommer det altså ud helt officielt! Vi har bygget en kopholder til sommersol-toilettet, hvor der er lås på. – Jesper: Ja, så når vi kommer på FRYD, skal folk være klar til at lede efter dens nøgle og finde ud af, hvad der er i den.

Jesper, du er jo den eneste af jer tre, der ikke er fagudlært. HC, du er tømmer og Lars, du snedker. Troede Søren, at du også var ud-

dannet? – Jesper: Jeg tror det, ja. Jeg har aldrig sagt, at jeg ikke var. Så han tror det nok stadig. Jeg måtte jo bare sige ja og nikke til Søren, når han gav os opgaver, og så bagefter spørge Lars og HC, hvad det egentligt var, det betød. Så kom jeg med så meget andet - og det kan godt være, at det ikke var arbejdskraften.

Hvordan var det at arbejde med Søren?

– HC: Tit vidste vi ikke helt, hvor Søren var, fordi han lavede så meget forskelligt. Men han gik og dryssede cigaretter fra brystlommen, og dem kunne vi så gå og samle op efter ham. Lars: Jo længere tid vi havde med ham, jo mere åbnede han op, og jo flere røverhistorier kom der. – HC: Ja, og han ville sidde med ved bordet og sådan noget. – Lars: Ja, lige præcis. – Jesper: Og så begyndte vi at give kaffe til ham, når der var pause, så han ikke selv skulle op og hente.

Hans Christian, hvorfor bygger du hovedsageligt kun i underbukser?

– HC: Altså, jeg har gjort det hele mit liv, fordi jeg synes, det er den optimale måde at bære underbukser på. Jo mere hud jeg har bar, når der er solskin og jeg er udenfor, jo nemmere kan jeg trække vejret. Jeg tror også, det øgede kvaliteten af tømmerflåderne lidt. Altså at jeg ikke havde luftmangel i processen. Der var også an-

dre RUF-elever, der begyndte på stilen. Det spredte sig bare naturligt. Jeg vil jo gerne tro på, at det simpelthen var af ren lyst. Men jeg tror måske, at der var en lille smule et element af at gøre nar også.

Hvordan var det at vende tilbage til skolen så hurtigt, efter at vi var stoppet?

– Jesper: Vi snakkede om, at det var den helt perfekte måde, nu hvor ingen af os selv ville have taget på RUF ellers. Ja, fordi vi lige var stoppet. Der gik det op for mig, at der var noget nyt at opleve skolen på, og det var jo helt fantastisk.

– HC: Ja, jeg synes også, det var kanon. Det der med, at der var nogle andre, og at der ikke var så forfærdeligt mange. Og at man vidste, at ens egen årgang jo kom ugen efter til Elevmødet. Samtidig fandt man ud af, at skolen levede, og man stadig havde et forhold til den efterfølgende. – Lars: Jeg synes, det var mega fedt. Det var virkelig også en fed måde at være sammen på, os tre.

– HC: Det kan også være, at der skal lyde sådan en lidt officiel undskyldning fra mig og Jesper til dig, Lars. For selvom at jeg er uddannet, så lånte og overtalte vi nok også dig (Lars red.), fordi vi ikke selv havde evnerne til det, vi havde visioner for. Det var Lars, der tog det tunge læs på projekterne. – Lars: Ja, det var jo aldrig meningen, jeg skulle bygge noget. Cølibaten fra alt med træ, gik virkelig

dårligt. **Er du glad for, at det ikke holdt?** Lars: Det var til det bedre, kan man sige. Jeg er så glad for, at vi gjorde det, og at vi fik mulighed for at lave de tømmerflåder.

– Lars: Hov Luna! En vigtig ting, du også må få med her, det er jo, at vi kører under begrebet "solskinstømrere". Det er et begreb, vi gerne vil have spredt lidt ud i verden. Det er simpelthen for alle dem, der godt kan lide at lave tømrerarbejde og gå og hygge med sådan noget, når der er godt vejr. Altså, der skal være høj solskin, og man skal være nede i haven. Og der skal være vand fra søens bred, og der skal være, altså, kolde øl og... god stemning! – HC: Det skal ikke gå for hurtigt. – Lars: Det skal ikke gå for hurtigt, nej. Det er af med trøjen, på med solskin og op med underbukserne.

Fra de tre solskinstømrere har jeg lovet at bringe en tak til Mads for omsorgen ugen igennem. Til Rasmus og Thomas for at give en hjælpende hånd med. Alle RUF-kursisterne for at tage godt imod dem. Stefan for at give dem muligheden. Og sidst, men ikke mindst: til Søren for en uforglemmelig uge med hyg og byg - i den rækkefølge! ●



Rus, afhængighed og søgen efter lykke



af Mathias Dall Bentzen tidligere elev E17
og uddannet psykolog

Alle kender til rusen. Den stærke opstemte tilstand og den intense følelse af lyst og glæde. Man kan opleve den til midtvejsfesten, når man står på bordene med sine højskolevenner, og man næsten helt igennem den første flaske hvidvin skråler med de andre: "Lige meget hvem du er, lige meget hvor du er, så velkommen her". Eller når man med en fadøl i hånden overgiver sig til ekstasen i Parken og omfavnes af fremmede menneskers hænder og arme, mens øl regner ned fra oven, idet Andreas Christensen hamrer et langskudsmissil i nettet bag den magtesløse russiske målmand og cementerer Danmarks videre gang i slutrunden. Når man står ved Orange Scene og holder om hinanden og græder og danser og smelter sammen med musikken og aftenen. Eller når man står på et dansegulv sent om natten; på en dansebar, til en havefest eller til forstadslivets hjemmefester i venners forældres villaer. Føle at en af-

ten ikke må slutte. At den for alt i verden ikke må holde op. Rus forbindes også oftest med indtag af alkohol eller stoffer, og slår man udtrykket op i Den Danske Ordbog, bliver rus netop defineret som en tilstand hvor man er påvirket af alkohol eller narkotika.

Men rus kan også opstå gennem dyb kærlighed, i mødet med naturen, hvor man oplever en stærk forbundethed, eller ved spirituelle fænomener, hvor man føler sig i kontakt med noget større. I en anden definition fra Den Danske Ordbog beskrives rus som en "tilstand hvor man er stærkt opstemt af en særlig lyst eller følelse (og derfor er uden sin normale dømmekraft)". De behagelige følelser, såsom opstemthed, nedsatte hæmninger, en følelse af afslapning og fravær af problemer, gør rusen attraktiv og tilfredsstillende. Denne følelse er især knyttet til hjernens belønningssystem, specifikt de dopaminerge neuroner i

Når jagten på endnu en rus – om det er endnu en bytur eller endnu et spin på rouletten – kommer til at dominere ens liv og beslutninger, kan man miste kontrollen.

et område i hjernen, kaldet nucleus accumbens. Når dopamin, i samspil med andre neurotransmittere, frigives, kan det skabe en oplevelse af eufori, psykisk velvære og lindring af smerte og ubehag. Når man spiser god mad eller dyrker sex, stiger dopamin-koncentrationen i belønningscentrene med ca. 50-100 %, mens indtagelse af en bane kokain kan øge koncentrationen med op til 1.000 gange. Alle typer narkotika fører på forskellige måder til en stigning i dopaminniveauet i nucleus accumbens, hvilket gør det let at forstå, hvorfor narkotika bliver så stærkt vanedannende.

Opstemthed og ekstase er tilstande, mange stræber efter, da de kan være fantastiske at opleve. Men når denne stræben efter velvære og nydelse bliver altoverskyggende, kan det have alvorlige negative konsekvenser. Når jagten på endnu en rus – om det er endnu en

bytur eller endnu et spin på rouletten – kommer til at dominere ens liv og beslutninger, kan man miste kontrollen. Rusens kraft kan få alt andet til at virke ligegyldigt, og man kan komme til at tilsidesætte vigtige aspekter af livet. Forholdet mellem rus og afhængighed er tæt forbundet. Rusen vil altid være kortvarig, og efter den intense følelse, der følger med dopaminudløsningen, vil virkningen aftage. Behovet for at gentage cyklussen stiger, og abstinenser kan opstå, hvilket medfører trang til igen at indtage rusmidlet. Her indtræder afhængigheden, defineret som en stærk trang til at indtage stoffet, en svækket evne til at styre indtagelsen, samt et fortsat brug trods erkendt skadevirkning. Man mister kort sagt evnen til almindelig dømmekraft, planlægning og vurdering.

Et klassisk og ofte citeret forsøg, som psykolog James Olds og neuroforsker Peter Milner

udførte i 1950'erne, illustrerer glimrende, hvordan afhængighed kan føre til tilsidesættelsen af helt basale behov. Olds og Milner indopererede en elektrode i en række forsøgsrotters hjernestammer, som kunne aktivere det dopaminerge system, og som rotterne via en pedal selv kunne aktivere. På den måde kunne rotterne i forsøget kunstigt og direkte opnå oplevelsen af belønning ved at trykke på pedalen. Det viste sig hurtigt, at forsøgsrotterne valgte at bruge størstedelen af deres vågne tid på at trykke på pedalen og dermed få stimuleret det dopaminerge system og opnå oplevelse af nydelse. Rotterne trykkede utrætteligt på burets pedal. For nogle blev adfærden så ekstrem, at de udløste op til 5.000 tryk på pedalen i timen og kunne fortsætte i timevis uden pause. Rotterne kunne vælge mellem at spise eller trykke på rus-pedalen, men denne selvstimulation var så tiltrækkende og dragende, at flere rot-

Skal man være nervøs og ligefrem forsigtig med at opsøge og dyrke glæder, som om man bør indtage en form for nypuritanisme, hvor man undlader at gå til landskampe og tænde op i et lejrbrønd? Det mener jeg bestemt ikke.

ter kollapsede af udmattelse, og enkelte røtter endte med at dø af sult.

Rus og afhængighed er altså tæt og uundgåeligt forbundet. Der er en uundgåelig bagside af den ekstase og lykkefølelse, man kender fra rusen. Men kan man virkelig blive ægte afhængig af Gnatssange til midtvejsfester på højskoler, femstjernede koncerter og af endelig at nå toppen af den sneklædte bjergtop, man har stilet efter hele dagen? Skal man være nervøs og ligefrem forsigtig med at opsøge og dyrke glæder, som om man bør indtage en form for nypuritanisme, hvor man undlader at gå til landskampe og tænde op i et lejrbrønd? Det mener jeg bestemt ikke.

Jeg mener, at det i denne forbindelse er vigtigt at skelne mellem lykke, som en subjektiv midlertidig følelse og lykke som at leve meningsfuldt. En slags skelnen mellem den hurtige eksplosive rus, og den varige rus, som kommer af at træffe rigtige og meningsfulde valg i livet. I lykkeforskningen har man siden Aristoteles skelnet mellem hedonisk lykke og

eudaimonisk lykke. Den hedoniske lykke er fokuseret på *resultatet* af ens valg og handlinger, og den hedoniske tilgangs forståelse af lykke er tilstedeværelsen af positiv affekt og fraværet af negativ affekt. Den hedoniske rus har altså et fokus på oplevet nydelse og altså hvor meget og hvor ofte, der bliver aktiveret dopamin i synapsekløften mellem vores nerveceller. Den hedoniske rus er mere forbundet til narkotika, hvor hjernens belønningssystem stimuleres, og store mængder dopamin og andre neurotransmitterstoffer aktiveres over en kort periode.

Den eudaimoniske lykke er mere fokuseret på *indholdet* af livet og de processer, man forbinder med at leve godt. For Aristoteles er det vigtigt at skelne mellem lykke som oplevet nydelse (hedonia) og lykke som at leve godt (eudaimoni), der for Aristoteles omhandler at forfølge de rette mål og dyder; det kan være kærlighed, generøsitet eller retfærdighed. Den moderne forskning i eudaimonisk livsførelse viser, at mange af belønningssystemets neurotransmitter aktiveres direkte af kærlighed, blandt venskaber og kærester,

hvor par, der har været sammen i mange år, fortsætter med at frigive små mængder dopamin i samværet med hinanden. Den eudaimoniske lykke omhandler altså i højere grad forbindelsen til andre, at skabe mening i tilværelsen og opleve en følelse af formål.

Der er ingen tvivl om, at rusen er fantastisk og dragende, men at der også er kort vej til afhængighed. Det er måske mere værd at overveje, hvilken lykke og hvilken rus man drages imod. Jeg mener, at det er vigtigt at skelne mellem den rus, der ligger til grund for den hedoniske konstante jagt på kortvarig lykke, og den rus, man oplever i forbindelse med meningsfulde aktiviteter, der skaber sammenhæng og værdi i ens liv, som er kendetegnet ved eudaimonisk lykke. Det vigtige er ikke den hurtige rus, men derimod den varige, som skabes i sociale fællesskaber og de meningsfulde aktiviteter, vi indgår i. Det kunne være når man står der på bordet, holder om hinanden og synger: "Længe leve... MANGFOLDIGHED". ●





Hverdagsrus og sommersol



Af Søren Emil Bang, tidligere elev F17

Lysmasterne kan ses på lang afstand, når man cykler gennem Fælledparken på en klar og kølig torsdag aften. De lyser op i en ellers mørklagt park. Efterhånden som man kommer tættere på, kan man høre opmuntrende råb og den velkendte, tunge lyd af fodboldstøvler mod bolde. Mens et hold bestående af energiske, spanskaltende expats træner færdig, mødes BK Sommersol på sidelinjen. Der klædes om og snøres støvler, den seneste uges begivenheder vendes – stort som småt. En holdkammerat er vendt hjem fra udveksling i Edinburgh, og der fortælles røverhistorier og anekdoter. Nye, afventende ansigter bydes velkommen i gruppen, og træningen tager så småt form med lidt småspil. De sidste spillere støder til, og gruppen kan nu samles i en stor rundkreds til fælles velkomst. Kolde ben i shorts varmes op, mens snakken fortsætter i gruppen.

I godt syv år har BK Sommersol stået som samlingssted for tidligere elever fra Ry Højskole. Nogle er med en sæson eller to, andre holder troligt fast i de ugentlige træninger og kampe. For alle gælder det, at foreningen giver os nye venskaber og konsoliderer

gamle. Det er ømme lår og mudder på knæene. Det er følelser og sejrusrus, når vi endelig vinder. Og det er frustration og efterrationaliseringer, når vi taber. Det er lugten af grillmad i Valby Idrætspark, kolde øl på varme kunstgræsbaner og sommerfester i lyse juni-nætter. Men frem for alt er det glæden ved at se gode venner uge efter uge, år efter år. At have et naturligt samlingspunkt, hvor man kan være sikker på, at ens gamle og nye højskolevenner er at finde, og hvor man kan snakke, grine, løbe og tackle sig gennem halvanden times kvalitetstid med sved på panden.

Træningen nærmer sig sin afslutning. Herrehold og kvindehold runder af og mødes til et par sidste spurter – sådan nogle, der bider godt i lår og lunger. Der strækkes ud og småsnakkes, mens varme kroppe damper i efterårsaftenen. Midt i snakken om weekendplaner og eksamener bliver gruppen ramt af et pludseligt mørke. Lysmasterne slukkes på slaget ti, og der må famles efter lygter og nøgler. I små cykelgrupper spredes holdet ud over byen – alle med trætte ben og fyldt af en lille, boblende hverdagsrus. ●



BK Sommersol er en københavnsk fodboldforening stiftet i 2017 af tidligere elever fra Ry Højskole. Holdet består af elever fra mange forskellige årgange samt et virvar af venner, som efterhånden kender hinanden på kryds og tværs.

Kvinde- og herrehold træner en gang om ugen med fælles opvarmning og afslutning. Herrerne frister derudover en tilværelse i serie 4.

Hvis du har lyst til at spille med, kan du kontakte Søren Bang (F17) eller Nanna Dall Bentzen (E21).





Naturberuselse i en sorg



Af Clara Evamaj Mørch, tidligere elev E15 og
hjælpelærer i friluftsliv E17-F18

En ny slags rus

Den 16. april 2024 døde min far. Det satte naturligvis gang i mange bevægelser i mig, en af dem var i retning af naturen og mødet med den på en ny måde. Jeg stod og står i sorgens akutte åbenhed, som har givet mig mange rusfyldte stunder i en natur, der pludselig ikke synes som noget adskilt fra mig, men i højere grad noget, som jeg er en del af. Noget, som er en del af mig.

I Kristi himmelfartsferien, ikke engang en måned efter min fars død, var jeg taget til Hvidpilen Festival udenfor Tørring. Jeg var i en tilstand af sorg og umiddelbarhed, som gav mig en følelse af, at være enormt meget i live og til stede i alt, som var. Festivalen var en minifestival, der minder om en lille udgave af Ryskilde Festival. Jeg drak mig fuld. Jeg dansede og mødte nye mennesker.

Sent om aftenen kom Mathias løbende ind i baren med hænderne over hovedet og strålende øjne, "Der er nordlys!". Vi troede naturligvis alle, at det var en vittighed - nord-

lys i midt-maj i Midtjylland? Umuligt.

Men udenfor på stubmarken måtte vi måbende stille os under den dansende himmel og lade os forbløffe, bjergtage, beruse.

Jeg blev fuldstændig overvældet. Det var præcis en måned siden, vi havde fejret min fars sidste fødselsdag d. 11. april. Jeg oplevede, at de røde, grønne og violette stråler på himlen havde sit centrum lige over mig. Det var min far. Det kunne ikke være andet. Jeg hulkede i armen på halvt-fremmede mennesker. Der var ikke noget valg, ikke noget filter overhovedet.

Alkoholen i mit blod hjalp på min umiddelbarhed, men jeg er ganske sikker på, at oplevelsen havde været lige så stærk og klar uden indtag af rusmidler.

I tiden efter den meget overvældende oplevelse med nordlyset, holdt jeg op med at drikke alkohol. Det var noget, der skræmte mig ved at miste kontrollen på den måde, som jeg gjorde under nordlyset på en pløjemark uden for Tørring. Samtidig havde jeg

Jeg var i en tilstand af sorg og umiddelbarhed, som gav mig en følelse af, at være enormt meget i live og til stede i alt, som var.

en følelse af, at mit nærvær, og hvad der føltes som en akut tilstedeværelse i alt som var, var mere end rigeligt stimuli til, at jeg kunne rumme beruselsen fra alkohol.

Du kender det måske - at blive mere snakkesalig, mere afslappet, mere følsom, mere grådlabil efter nogle øl. Den havde jeg konstant - forstørret gange 10! Det var som om, noget havde vasket mine øjne og fjernet et slør, som ellers havde ligget over mig.

At min far var død, placerede mig i nuet i en ekstrem potens, og det viste sig også, at det åbnede for en hel række overvældende oplevelser af at blive beruset af naturen.

På den måde er jeg ubevidst blevet en del af den *sobercuriousity* (nysgerrighed på ædruelighed), som er en voksende del af ungdomskulturen i dag. Da jeg gik på højskolen i 2015, var der ikke mange elever, der forholdt sig kritisk til mængden af alkohol, vi indtog, heller ikke mig selv. Jeg ved, at der heldigvis er meget større fokus på og interesse for det nu. Godt der er andre ting, man kan lade sig beruse af, som ikke har noget med rusmidler at gøre!

Stjernehimlen og fuglene

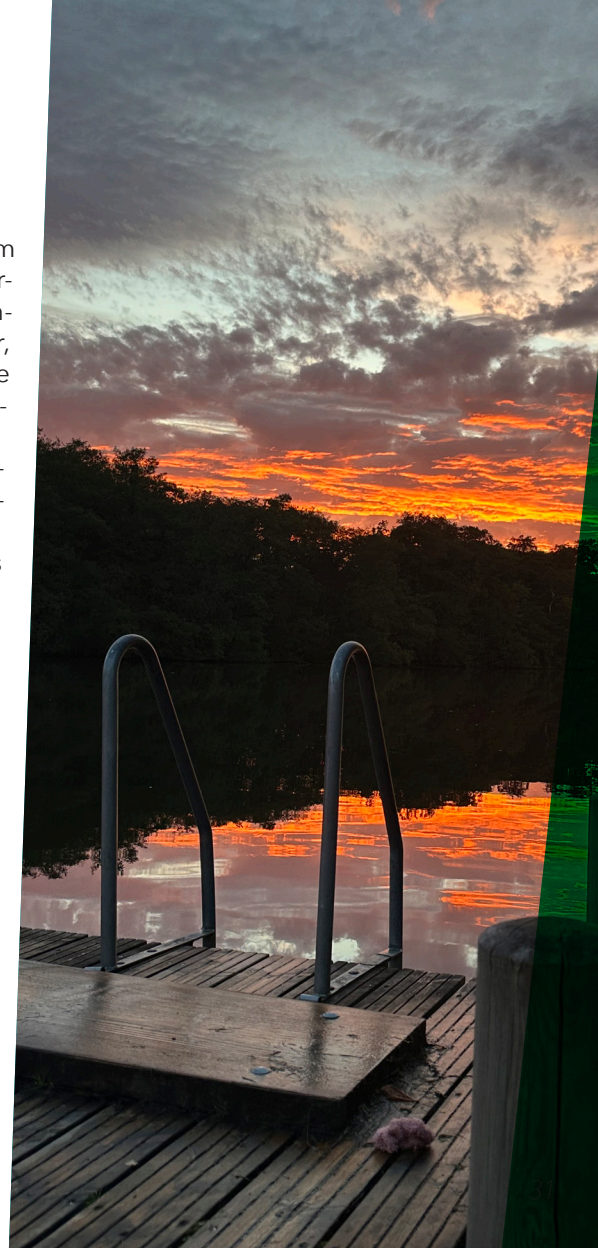
Jeg har altid, som mange andre, haft en stærk kærlighed og forbundethed til stjernehimlen.

Dens foranderlighed gennem natten, gennem årstiderne, har givet mig et perspektiv på, hvordan tiden flyder som en brusende elv. Dens kontinuitet gennem genkendelige stjernebilleder, ja sågar et tilsyneladende konstant pejlemærke - Polaris, Nordstjernen - et billede på det uforanderlige, det trygge, det hjemlige.

Som barn lod jeg mig ofte forundre af stjernehimlens abstrakte dobbelthed. Så fjern og alligevel nær. Så konstant og alligevel i bevægelse. Jeg lader mig beruse af stjernehimlen og dens forunderlige energi. I den findes min far. Jeg kan tale med ham under den. Karlsvognen symboliserer på mange måder et hjem for mig. Den er der altid gennem alle årstider. Da min far døde, stod Karlsvognen lige over huset.

I månederne efter min far døde - eller fløj videre, som jeg kan lide at tænke det - havde jeg mange berusende oplevelser, som jeg kun kunne tolke som hilsner fra ham.

Jeg opdagede et nattergale-sted på en eng, ikke langt fra hvor jeg boede. Stedet besøgte og besøger jeg stadig som et lille helligt rum. Lagde blomster, sang, fulgte solens bane ned bag horisonten fulgt af ren orangerød magi, lagde mærke til fuglelivet. Det viste sig, at dette lille naturtempel skulle byde på mange fine berusende oplevelser. Mit første snepetræk. Dansende traner på engen. Uendelige aftener





med nattergalesang. Hjemme fløj en svale ind på mit værelse og tog nogle runder, for så at flyve ud igen.

Fuglene blev et utvetydigt symbol på, at min far *flyver videre*.

At flyve selv

Jeg var elev på Ry Højskole på efterårsholdet 2015. Her blev jeg af Torben, Johan og Camilla introduceret til hele begrebet *friluftsliv*. Hvad det er, hvad det kan og især, hvordan det kan være med til at skabe rammerne for fantastiske møder. Både med andre mennesker, andre arter og andre måder at se sig selv på. Opholdet endte med at give mig et venligt, men kraftigt skub i en retning, jeg er fløjet videre ad siden da. Jeg uddannede mig videre til friluftslivsleder fra Paul Petersens Idrætsinstitut i 2017, og har nu arbejdet på instituttet som underviser i friluftsliv.

Andet end mit hovedfag fik også stor betydning. Hver fredag formiddag havde jeg den store fornøjelse at mødes med Mads Mygind og resten af *Skriveværkstedsholdet* og tale om litteratur og få lov til at skrive

selv og lytte til hinandens ord. Jeg har altid holdt af at skrive, men Mads' undervisning gav ordene retning. Det skønneste råd, han gav, husker jeg som noget å la: *"Poesien må gerne blive højtragende og stor, men husk at køre en pølsevogn ind, så der kommer noget kontrast"*. Tak Mads, jeg synes også rådet virker til alt muligt andet end skrivning.

I natursafari bad Torben os om at skrive haikudigte om naturen omkring os - også dette har sat sig fast. Skrivningen kan for mig bruges til at kanalisere den berusede tilstand, naturen kan sætte mig i - give det en form og tvinge mig til at sætte ord på det ubeskrikelige og ubegribelige.

En sen aften i juni under stjernehimlen, cyklende på grusvejen ned mod mit hus, blev jeg ramt af en slags erkendelse. En følelse af, at min far på en måde hele mit liv har forberedt mig på, at han skulle dø. At jeg blev sat fri og at jeg skulle finde vej selv.

Ved nærmere eftertanke tror jeg også, at opholdet på højskolen har været med til at gøre mig mere klar til mødet med døden, med

sorgen og de store berusende og ruskende stunder, som har fulgt efter. Måske du, som sidder med Skriftet i hånden, også kan se, hvordan dit højskoleophold har åbnet din verden, dine sanser og gjort dig mere parat til livets store oplevelser og naturens berusende egenskaber.

4. maj

Gå i Store Mosse – Haiku

Ud til Svartgölen
Gøgene kukker i kor
Mose-ekkoet

På vej tilbage
To traner flyver forbi
En hilsen fra far

En påskelilje
Og en kogle lagde jeg
I mindelunden







Vi mødes i rusen igen og igen



Af Clara Sophie Storm, F18
og bestyrelsesmedlem i Korforeningen Skryyyl

Hvis du læser dette Skriftet, er du formentlig ikke i tvivl om, at fællessang og kormusik kan fremkalde en helt særlig rus, som er svær at sætte fingeren på. Grundtvig vidste det, enhver med tilknytning til en højskole ved det, og fænomenet har endda været genstand for flere forskeres interesse. Jeg vil her fortælle jer om koret Skryyyl, og om fællessangens rus – også kendt som følelsen af at smelte sammen, og blive én fælles stemme.

Hvis ikke vi allerede havde kærligheden til den fælles klang med os inden vores ophold på Ry, fik vi den med sikkerhed med, da vi tog derfra med våde øjne og en blå bog i hånden. Men hvad kan man gøre for at genbesøge rusen, hvis man har valgt at leve sit post-højskoleliv i hovedstaden? Det spørgsmål var der en gang en gruppe elever fra F21, der stillede sig selv. Svaret blev selvfølgelig at tage noget af højskoleånden med

sig til storbyen, og starte et kor. Koret kom til at hedde Skryyyl, med slet skjult reference til børne-tv-klassikeren Skrål og stedet, hvor de fleste af os mødte hinanden. Korets navn udtrykker også vores kerneværdier: det er vigtigere at synge med volumen, end at synge rent! Og faktisk sniger udstråling – altså at man kan se, vi hygger os – sig også ind imellem de to i prioritetsrækkefølgen.

Efter koret var blevet en realitet, måtte der også dannes en bestyrelse, og en stiftende generalforsamling blev stablet på benene. Siden da har koret ikke set sig tilbage: kyndigt anført af Emil Pilgaard Vinther fra F21 sang koret de første par sæsoner både på Christianshavns Skole og Valby Fripilejehjem, med en enkelt afstikker til Kastelskirken. Her fik de krigshistoriske omgivelser lov til at blive blæst bagover af vores version af Alberte Windings Lyse Nætter. Siden har vi fået faste,

trygge rammer i Vartov i Indre København, hvor vi også har etableret en tradition med kirken, der glædeligt udlåner dens rum til vores jule- og sommerkoncerter. Det er vel at mærke det samme kirkerum, hvor Grundtvig *himself* var præst i hele 33 år. Endnu en milepæl blev nået for koret, da vi tilbage i august fik æren af at synge på årets elevmøde foran alle jer. En stor oplevelse, som vi håber får lov til at gentage sig.

Fællessangens rus er helt klart blevet en afhængighed for mange af Skryyys korister. Men hvorfor er det egentlig så fedt at synge sammen? Ifølge fællessangsforsker Lea Wierrød Borack udløser det at synge sammen både endorfiner og hormonet oxytocin. Det er stoffer, som også frigives, når vi krammer, dyrker sex eller ammer vores børn. Skryyy! er altså bare en rimelig vild lykkecocktail! Vores åndedræt og hjerterytmes synkroniseres ligefrem, når vi synger sammen, så der er vist ingen tvivl om, at rusen gør noget godt.

Vi mødes i rusen igen og igen, og vi er efterhånden en dejlig stor flok. Faktisk har flokken vokset sig så stor, at det nogle gange kniber med pladsen i vores lokaler i Vartov. I de historiske rammer sætter Poul og Emil sig skiftevis bag flyglet og fører os gennem den ene pop-basker eller højskolesang efter den

anden. Poul Ingvorsen Dall fra F18 var vores vikar, da Emil tog et semester i udlandet, men han er nu blevet fast inventar i koret. De to korledere skylder vi, koret, også en stor tak for deres kæmpe arbejde med at lave arrangementer, der passer til vores til tider svingende niveau. Det kræver en solid portion tålmodighed at dirigere 50-60 sludreglade unge mennesker, der skal forsøge at ramme de samme toner – og helst gerne højt og på samme tid.

Nu nærmer julen sig, og dermed følger mange anledninger til at skråle hjertet ud – både i kirken og rundt om træet. Forhåbentlig vil I føle rusen fra fællessangen og blive mindet om alt det gode, den gør ved os. Og hvis du bor i København, skal du altid være velkommen til at komme og synge med på Medina, Jens Rosendal og andre legender sammen med os. Du og dine højskolevenner er også inviteret til årets julekoncert i Vartov Kirke d. 12/12 kl. 20.

Jeg og Skryyys bestyrelse ønsker jer alle god jul og godt nytår! ●





Bevæget af en drøm



Signe Lund Stoustrup, tidligere elev F24

Hen mod slutningen af mit højskoleophold skrev jeg en højskolesang. Både fordi jeg har en stor forkærlighed for fællessang, men også fordi jeg gerne ville prøve at sætte ord på den unikke oplevelse, det er at gå på højskole - og specielt det at gå på Ry Højskole. Jeg er meget beæret over, at min sang har resoneret hos mine dejlige højskolevenner. Og så vil jeg bare anbefale ALLE at synge en masse fællessange, for det er simpelthen bare for hyggeligt til at lade være :)

"Bevæget af en drøm" kan også synges over melodien fra "Godmorgen lille land", nr. 24 i Højskolesangbogen.

Bevæget af en drøm

Signe Lund Stoustrup F24

D A D Em D G

Be - væ-get af en drøm. Jeg føl-te mig i ver - dens far - vand

6 Em Em/D E7 A Bm G Asus4 A G9 A

fan-get i en strøm, her er der trygt og stil - le. Du sol, kom frem og

11 Bm *unis.* D A7 D

skin! Fri mig fra ang - stens tan - ke - spind.

1. Bevæget af en drøm.

Jeg følte mig i verdens farvand
fanget i en strøm,
her er der trygt og stille.
Du sol, kom frem og skin!
fri mig fra angstens tankespind.

2. Betaget af en lyd,

af toner fra et åbent rum, der lukkes op mod syd
tangenter, stemmer, skaber
en ånd, en glød, et lys
tændt i din stemmes blide kys

3. Berørt af dine ord,

et nærvær stærkere end sten, der sætter sine spor
i hjertet og for livet
Fra skoletårnets top
ser vi, når solen den står op

4. Beundret af et hus

helt frit og uden forbehold, langs søens vingesus,
en lille bygd ved vandet.
Her slukkes vores tørst,
her kommer fred og frihed først

5. Bevidstgjort, hver og en,

der følte sig i vejen eller som en rullesten,
her står vi sammen stærke.
Giv troen på, at jeg
kan flytte bjerge på min vej





FRYD 2025

FRYD er en forkortelse for Forårs Ry Døgn, hvor elever fra forårsholdet og Elevforeningens bestyrelse inviterer tidligere elever tilbage til 24 timer på højskolen. Døgnet er spækket med gensynsglæde, workshops, middag, højskolesang, livemusik og et brag af en fest.

Tag din årgang i hånden og se at komme afsted til FRYD **d. 26. til d. 27. april 2025!**



Elevmøde 2025

Hvert år i den første hele weekend af august afholder vi Elevmøde, hvor tidligere elever mødes og mindes deres højskoletid. 50-års-jubilærer, nyudklækkede Ry-elever og alle derimellem kommer forbi til tre dage. Her nyder vi haven i sommerdragt, stemmer til Elevforeningens generalforsamling, er til foredrag og til sangtime. Til slut danser, fester og fejrer vi hinanden til den lyse morgen.

Alle tidligere elever er velkomne, så vi håber også, at du kigger forbi! Elevmødet afholdes **d. 1. til d. 3. august 2025.**

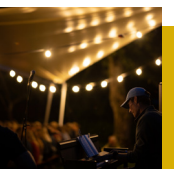
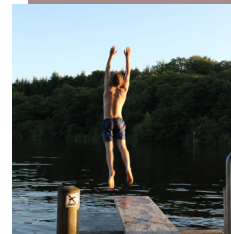
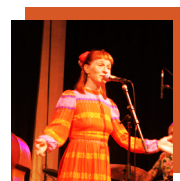
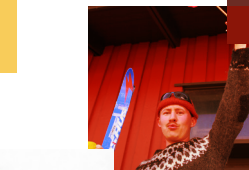




RY UDEN FILTER 2025

Ry Uden Filter - eller bare RUF - er en uges turbohøjskole arrangeret af Elevforeningens bestyrelse og de værter, der står for at lave ugekursets moduler. På seks dage når du både at have sangaften, foredrag, festmiddag og fællestime, alt imens du får din horisont godt og grundigt udvidet og udfordret i det modul, som du er tilmeldt.

RUF finder sted fra **d. 26. juli til d. 1. august 2025**. Tilmeldingen åbner 2. marts 2025, kl 13.00.



Rusen i at give slip og fucke op



Af Pernille Schou-Tüchler, tidligere
elev F24

Der var engang, i et underskønt land kaldet DANMARK, i et yndigt dansk samfund, en smuk dansk ungdom. Den smukke danske ungdom stod med hænderne fulde - fulde af alle de muligheder, de i verden kunne drømme om - ja, faktisk stod de med evnen til at kunne gøre det hele. Alt kunne denne smukke ungdom tage sig til, intet var at skulle stoppe dem, og det ene smukke unge menneske efter det andet skulle fejlfrit og yndefuldt svæve gennem opvæksten.

Forventningen var stor, ikke bare fra far og mor, og mor og mor, og far og far, men også fra de andre smukke unge, og fra samfundet, og fra regeringen, og fra Lisse-Lotte og størst af alt, fra dem selv. Pludselig stod de omringet af så mange meninger om, hvad dog kunne gøre dem unikke og smukke og rigtige, at de pludselig alle sammen fik hjertebanken ved tanken om frygten for at tage det forker-

te valg. Og da sprang hjertet ud af brystet og løb sin vej.

Da farmor med store forventningsfulde øjne spurgte, "hvad vil du være?", flød de smukkeste ord over deres læber, og ud på gulvet; Også selvom de smukke unge mennesker på alle måder havde lyst til at skrike til verdenen, at dét, som de virkelig drømte om, var friheden til at være menneske og fucke op.

FUCKE DET HELE OP

FUCK DET HELE, bliver man fristet til at sige engang imellem. Engang imellem, når tingene bliver for ensformige, og *Friends* ikke er sjovt at se længere, og teksten er Times New Roman, og der er pesto og rugbrød i køleskabet. Når alt egentlig er, som det skal være; Dét indser man, at man savner ting, der ikke er, som de skal være.

...og skringe helt ustyrligt uden at skænke de
5,9 millioner andre indbyggere i Danmark
en tanke, og bare nyde øjeblikket.

Indtil man vækker forstanderen.

Det behøver ikke at betyde, man savner sin mugne hummus og det tilstoppede toilet – men man savner et kick fra noget nyt, noget spændende, skævt, uvant og grimt. Jeg savner nogle gange den uperfektehed. Den, man ikke engang kan finde klokken to om natten i selskab med toogtyve fadøl og en familiepizza uden ananas. Og så sidder man der – og undrer sig over, hvor man så skal få den fra?

Følelsen af at være menneske. Den følelse kunne jeg, især inden Ry, let sidde selv og glemme, fordi det hele kørte *lidt for godt*. Og det var som om, at jo bedre det gik, og desto dygtigere til *latte-art* jeg blev, desto længere væk kom jeg fra fejlene. Og fejlene var så fjerne, at det næsten ikke var *almindelige menneskelige fejl* længere, men transformerede sig til et grimt, skaldet væsen. Som var der manifesteret et monster. *Mon-*

steret Kenneth, som ved bare den mindste fejl, skulle æde én op i natten, hvis det skulle ske, at man gjorde noget så utilgiveligt som at fucke op.

Og så kunne man gå på listetæer, og spille kortene sikkert, smile pænt, og holde monsteret på afstand. Til gengæld stod der også kun et halvt menneske tilbage.

Et tomt blik, der smilte til restaurantens gæster, så bredt, at man skulle tro, ansigtet var gået i baglås. Med ansigt, krop og ben solidt plantet i et lille drivhus, beskyttet mod regn og blæst og tordenvej, og sol og varme og sommerdage og knitrede wintersne og følelsen af fugtigt græs fastklistret på ryggen i et intenst spil ølbowling.

Et forsøg på at beskytte sig selv mod afvisning og pinlige øjeblikke, blev en distance-

ring til den sjove, skæve verden. En distance-ring til friheden.

Så da jeg selv efter godt 21 års flotte karakterer, perfekt klingende klassisk guitarspil, kål, kylling og sukkerfri sodavand, kastede mig ud i noget, jeg nok egentlig godt vidste, jeg ikke kunne, var der en verden, der åbnede sig. Og ikke bare hvilken som helst verden, men den frie verden.

Selvom det var på den hårde måde, jeg erfarede, at jeg ikke kan spille hvilken som helst sang på et klaver, bare fordi sangen går i c-dur, og jeg engang har vidnet min vestjyske onkel skråle den klokken tre om natten til konfirmation i Vejle.

Det var en tre minutters oplevelse, det drejede sig om mig, flygelet og en lille forsamling på knap 100 andre unge mennesker et sted

Men min erfaring siger til gengæld, at man burde skyldes sig selv at lade sig give slip og tage en bid af rusen af frihed og fuck-ups.

nær Aarhus. Til trods for, jeg havde kendt de 100 mennesker i svimlende 2½ uge – og det er jo nærmest familie – passerede hele mit lange liv revy. En ekstra stærk cocktail af lysten til at græde, grine, skrig, og måske endda kaste en lille smule op. Som om jeg satte hele mit liv på spil, og *Kenneth* skulle springe ud af Grundtvig-maleriet, og med sultne øjne forsikre sig, at jeg *aldrig* igen skulle udsætte uskyldige unge mennesker for så *dårlig* en musisk performance. Det var ude med mig – nederlaget var accepteret. Her skulle mine dage som instrumentalist ende; Her skulle mine fingre for sidste gang røre en tangent, og *Kenneth* skulle med sine lange hænder trække mig med til det forjættede, fejlfyldte land.

Hvad gør man så? Jeg grinte. Grinte af mig selv, måske endda lidt af *Kenneth*, og af situationen og af mine briller, der havde en fedtplet på størrelse med Bornholm på venstre brilleglas. Og som jeg sad der og ventede, var sangen pludselig slut. *Kenneth* var ikke til at spotte, og der var ikke en eneste hverken høtyv, fakkel *eller* bortvisningsbrev i sigte.

Bare en morgensamling der fortsatte.

Og dér skød det igennem kroppen på mig, som havde jeg fået adrenalin skudt direkte i blodåren. Den rus, det var *den* rus, jeg manglede i mit liv. Og det var ikke bare det – det var også erfaringen af at få lige så mange kram og komme på lige så mange te-dates og modtage lige så mange smil som før.

Og så gøre det igen. Og så skrive en dårlig sang, og bage en dårlig kage, og danse grimt og give efter for dårlige ideer som at rulle ned ad en bakke klokken tre om natten, i selskab med en veninde, hvis blodbaner man også kunne tappe fadøl fra, og skrig helt ustyrligt uden at skænke de 5,9 millioner andre indbyggere i Danmark en tanke, og bare nyde øjeblikket.

Indtil man vækker forstanderen.

Men selv den erfaring, at *overleve* en dårlig beslutning og nyde sit frie jeg og lade sig blive svimlende høj af det uperfekte, og sidde i solen og tænke over, hvordan jeg da i hvert

fald aldrig bliver Zack De La Rocka, men at det *stadig* var sjovt at lege rockstjerne for en aften, dét er uundværligt.

Om alle burde købe et akkordeon og et oliventræ, der kræver mere pasning end et spædbarn – det siger jeg ikke. Men min erfaring siger til gengæld, at man burde skyldes sig selv at lade sig give slip og tage en bid af rusen af frihed og fuck-ups. Det fedeste ved den er nemlig, at den kommer igen og igen, og bliver bare endnu vildere og større og mere selvtillidsgivende for hver gang, og *dét rykker på noget i os*.

Så kan man sidde her, i sin mørkegrønne sofa, til lyden af baldrede mokaiflasker, duften af brændte knallertdæk, med en let brise af pomfritter og små sure, til den letdunkende, men hjemlige bas fra Crazy Daisy en smuk efterårsmandag i Næstved, og være taknemmelig for, at her, *her* sidder endnu et af de smukke unge mennesker, høj på livets skævheder og griner af alt det uperfekte. ●



Kom til Ry i byerne

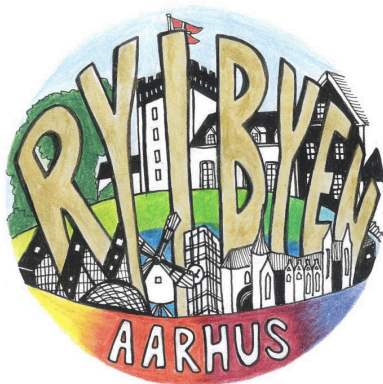


Af: Nanna Vendelbo Christensen,
tidligere elev E23 og Anders Grove,
tidligere elev E21

Ry i Byen er et fællesskab for alle tidligere Ry Højskole elever bosat i København eller Aarhus. Det er et vidnesbyrd om, at selvom ens højskoleophold måske er forbi, er ens højskolelid nødvendigvis ikke forbi, og man finder hurtigt ud af, at der ikke kun gik søde mennesker på ens egen årgang!

Vi holder månedlige arrangementer, der byder på alt fra Højskolesangaftener, Vin & Petanque, Kastanjedyr, Julekrea og bål. Kom og vær en del af et netværk med gamle elever og højskolestemning, som du kender det fra Ry.

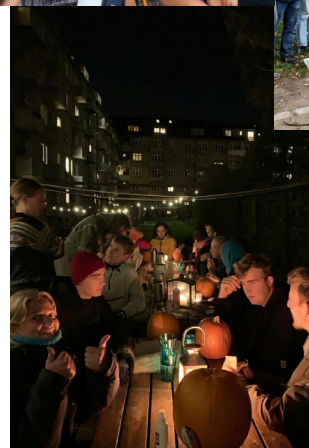
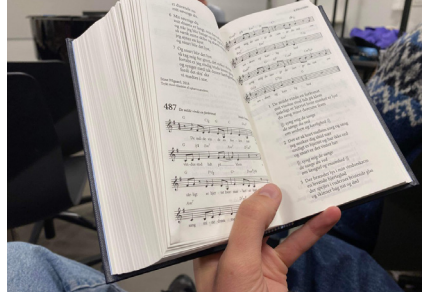
Hvis du er interesseret i at være med til at arrangere Ry i Byen, kan du tage fat i Anders Grove E21 (Aarhus) eller Nanna Vendelbo E23 (København). Følg med på Facebook for at se de kommende arrangementer. Vi glæder os til endnu flere hyggelige stunder med jer!



Find de to Ry-i-byen-grupper på facebook:

Aarhus: Søg på siden "Ry i byen - Aarhus"

København: Søg på gruppen "Ry i Byen - København"





E24's møde med rus



Indsamlet og udvalgt af Nanna Dall Bentzen E21, Luna Calov Jacobsen F24 og Mads Strange Laursen E17, alle fra Elevforeningens bestyrelse.

Til en morgensamling, en tirsdag morgen i oktober, spurgte vi E24, hvilken slags rus de har mødt, siden de er startet på skolen. Vi fik overvældende mange bidrag. Nogle af dem bringer vi her.

"Jeg har oplevet rus ved at optræde, i saunaen, til improteater og sikkert også andre steder. Jeg synes rus er, når bevidstheden flyttes ud af hovedet og ned i kroppen, og man kun ænsrer, hvad der sker i øjeblikket."

Andreas Kastrup

"Rusen af at føle sig værdsat blandt venner. Når verden føles som om den vil én ekstra meget."

Oskar Hvelplund

"Jeg oplevede en kæmpe kærlighedsrus, da mit vennecrush fra højskolen fortalte, at hun virkelig gerne ville være bedre venner med mig. Jeg havde energi til flere dage efter :)"

Lærke Bastholm Schmidt

"En rus af at være i sommersonnevejret som DJ med ens gode veninde. Danse sig selv ud af kroppen med enhver, kun for det øjeblik, de minutter, før virkeligheden igen rammer, når sættet er slut og alle går ud for at ryge"

Miranda Lerche

"Jeg har oplevet rusen, det er at føle sig forenet med naturen. At på en og samme tid føle sig lille og ubetydelig i det store verdensbillede; og på den anden side føle sig som en vigtig brik i det lille fællesskab, vi har på højskolen."

Bjørk Kristoffersen

“Rusen i at bruge sin krop i naturen ligesom da man var barn! At klatre helt op i en trætop, se hvem der hurtigst kan svømme ud til tømmerflåden eller rulle i susende fart ned af bakken. Det giver mig en rus, jeg ikke har mærket længe, og som jeg har savnet uden at vide det.”

Lærke Brink

“Vi lagde på, nu er det bestemt, jeg flytter til København med en veninde fra højskolen. Fra Fredericia til København, shit et rus jeg føler, hver gang jeg tænker på, at jeg tager videre og ikke tilbage, tager Ry med i min fremtid. <3”

Sacha Infante Brahe Jørgensen

“Lykkerus når man laver ting, man aldrig troede, man skulle opleve. For eksempel kano-pandekager på bål midt ude på søen?? Man må sige det gav lykkerus at spise en pandekage på sit lår”

Helena M. Eide

“Festivalsrus. Det der med at være fuld, ulækker og glad!”

Anders Benjamin Clausen

“Sidst jeg oplevede en rus, var da Brian viste en meget smuk og sørgelig film, *The Broken Circle Breakdown* i film-valgfaget. Jeg græd i en hel time.”

Nanna Tunebjerg Rasmussen

“Jeg oplever ofte en rus af at snakke om fremtiden. Ikke fordi det ikke er skønt at leve i nuet, men jeg kan nemt og hurtigt blive kørt op af alle de fantastiske oplevelser og mennesker, jeg stadig har i vente.”

Sille Thorsager

“Rusen ved at starte på højskole var voldsom, men samtidig bittersød, fordi man jo ved, at den er midlertidig og ender på et tidspunkt. Jo større rusen, desto større er nedturen samtidig - men det er vel et vilkår for at have en rus?”

Thomas Thyrre Andersen

Kim's Kimchi – en opskrift fra køkkenet



Af Morten Hansen, køkkenchef på Ry Højskole

I køkkenet snakkede vi længe om, hvilken opskrift vi skulle have med i årets Skriftet. I et par år har det været mig, sidste år var det Ingrid, og vi synes derfor, det var oplagt, at det blev Kim og hans kimchi. Kimchien har udløst stor rus hos flere elever, der flere gange har sagt, at den smager, som var de tilbage på deres korearejse.

Kimchi kan både bruges som tilbehør til retter lidt ligesom syltede rødbeder osv., men man kan også bruge det i marinade, i sandwiches eller som topping for at tilføje mere smag til sin mad.

Kimchi laves ved først at lave en kimchi-pasta, som man bagefter marinerer ind i snittede grøntsager. Man kan bruge lige de grøntsager, man har lyst til, så længe der er mindst en tredjedel kål. Kåltypen er egentlig ligegyldig. Egentlig var opskriften skrevet i kilomål, fordi vi laver ca. 10 kg. kimchi ad gangen på højskolen, men i stedet får I her opskriften divideret med 10.

Kimchi-pasta:

20 g. Hvidløg
0,5 dl. Æblemost.
12 g. Chipotle
3 g. eller 1 tsk. Stødt chili
3 g. eller 1 tsk. Chiliflager
8 g. eller 2 spsk. Fiskesauce
15 g. Ingefær
2 dl. Æbleeddike.
1,5 dl. Mirin (Mirin er en sød risvin, som kan købes i et asiatisk supermarked)

Alle ingredienserne blendes, til man har en sammenhængende pasta.

Snittede grøntsager:

450 g. Kinakål
170 g. Forårsløg
300 g. Blomkål
300 g. Kinaradisser
210 g. Gulerødder

Grøntsagerne snittes i størrelse efter smag, men helst så de er flade. Som sagt, kan man egentlig bruge de råvarer og grøntsager, man har, men kimchien skal altså bare indeholde ca. en tredjedel kål.

Alle de snittede grøntsager puttes op i en stor skål, hvor man tilsætter 28,5 g. salt, som er 2% af massen. Jeg ved, det er lidt teknisk, men den rigtige saltmængde gør, at det kun er de rigtige mælkesyrebakterier, der kan leve under fermenteringen. Og det er kun dem, vi vil have frem.

Derefter tilsætter man ca. 40 g. af sin kimchi-pasta. Mængden kan justeres, alt efter hvor stærk man ønsker sin kimchi. Det hele æltes, indtil det har frigivet nok væske til at kunne dække kimchien.

Når det hele er æltet godt og grundigt, pakkes kimchien i tætsluttende patentglas. Der skal cirka bruges to glas på 1. l. afhængig af størrelse. De første 5 dage skal kimchien stå ved stuetemperatur og fermentere. Den skal luftes ud dagligt, så man undgår eksplosioner! Vær klar på, at der godt kan komme til at dufte lidt særligt af fermentering og hvidløg i det rum, hvor kimchien står de første dage. Derefter lugter den ikke så meget. Efter de fem dage kan den stå på køl.

God fornøjelse!

Kh. Magnus og Clara

1. JENS ROSENDALES BESKRIVELSE AF SIG SELV
VÆLTET UD PÅ GRØNNE ENGE - I KÆRLIGHEDSRUS?
2. DET LAG HVORI VØRES OZONLAG BEFINDER SIG, OG
SOM MAN SKAL VÆRE MELLEM 8-17 METER HØJ
FOR AT KUNNE NÅ.
3. DIN LÆRER AVIS DU "GÅR TIL PRÆST"?
4. ET INSEKTSLENG SOM PRODUCERER DET SØDEST
RUSMIDDEL?!
5. DENNE HELTASTIGE, TIL TIDER BLØDROSEDE TOLKIEN
FIGUR, SPILLES AF EN DANSKER
6. STOP MADSPILD MED FLÆSKESTEG OG KARTOFFLER.
OG SYLTEDE RØDBEDER. MUMS!
7. DENNE SØDE ~~X~~-PIGE FÅR KRUMME I DEN 7. HIMMEL ♥

[illegible]

Om arbejdet i Elevforeningens bestyrelse



Af Freja Ravn Nissen, forperson i Elevforeningens bestyrelse, tidligere elev F20

Som altid vil vi gerne dedikere lidt plads til lidt ananas i egen juice. Ikke kun fordi vi i den grad står ved, at vores arbejde er både sjovt og meningsfuldt, men også for at give jer – både medlemmer og potentielt nye bestyrelsesmedlemmer – et indblik i, hvad pokker det går ud på. So here goes:

Bestyrelsen består af ni tidligere elever eller ansatte fra Ry Højskole, der repræsenterer Elevforeningen og alle dens medlemmer. Vores fornemmeste opgave er, som der også står i vores formålsbeskrivelse, at vedligeholde højskoleinteressen hos forhenværende elever og kursister fra Ry Højskole, samt at give medlemmerne mulighed for at mødes og på anden vis bibeholde den indbyrdes kontakt og kontakten til højskolen. Alt dette gør vi ved hvert år at afholde vores tre arrangementer: FRYD, RUF og Elevmødet. Udgivelsen af Skriftet, som du sidder og læser nu, er også en del af dette arbejde.

I bestyrelsen varetager vi forskellige roller. Der er både de helt formelle poster som sekretær, kasserer, næstforperson og forperson, men også roller som SoMe-, bar- og medlemsansvarlig. Derudover deler vi os alle ni ud på de tre arrangementer, så der er et koordinatorteam til hvert af dem. I løbet af både efteråret og foråret besøger vi højskolen ca. en gang i måneden for

at holde møder, planlægge arrangementer, hygge os og lære årgangene at kende. På den måde får de også stiftet bekendtskab med det store elevfællesskab, Elevforeningen tilbyder, og som venter dem på den anden side af deres ophold.

Hvad end det lyder af meget eller lidt tid at lægge frivillige kræfter i, så er det, hvis man overvejer at stille op til bestyrelsen, vigtigt at kunne prioritere at have tiden til netop det arbejde. Når man kan det, bliver samarbejdet både internt i bestyrelsen og med skolen mere givende, konstruktivt og ikke mindst sjovt! Vores ansvar og arbejdsopgaver har en stor spændvidde, og man får et unikt indblik i højskolemaskinens både små og store tandhjul.

Hvis man kunne tænke sig at være en del af bestyrelsen, så kan man stille op til Elevforeningens generalforsamling, som afholdes hvert år under Elevmødet. Man kan stille op, hvis man er tidligere ansat eller tidligere elev fra enten et langt eller kort kursus og samtidig er medlem af Elevforeningen. Der kan dog kun sidde én pr. årgang, én tidligere ansat og én fra de korte kurser i bestyrelsen.

Du kan læse mere om valgprocessen på vores hjemmeside og i vores vedtægter.

Har du spørgsmål til bestyrelsesarbejdet eller valgprocessen, kan du altid skrive til os på vores Facebook-profil "Ry Højskoles Elevforening Bestyrelsen" eller vores mail bestyrelsen@ryelev.dk.



Referat af Elevforeningens generalforsamling lørdag d. 4. august 2024



Af Thyra Kappel Skau, tidligere sekretær i Elevforeningens bestyrelse, tidligere elev E17 og Nanna Dall Bentzen, bestyrelsesmedlem og tidligere elev E21

I år indbød Ry Højskoles elevforening igen til generalforsamling for alle medlemmer af foreningen. Det foregik som sædvanligt nede i højskolens have under de store sejl, som stod klar, hvis der skulle opstå byger.

Elevforeningens forperson, Mads Strange bød velkommen til generalforsamlingen, som forløb over følgende dagsorden:

Valg af dirigent

Første punkt på dagsordenen var valg af dirigent. Astrid Bondo blev indstillet af elevforeningens bestyrelse, og da der ingen indsigelser var, blev Astrid godkendt som dirigent. Hun får derefter mikrofonen, og som sædvanligt synges der en sang fra vores Højskolesangbog; nr 22, "Denne Morgens Mulighed".

Astrid Bondo startede ud med at gennemgå formelle informationer og praktikaliteter. Indkaldelsen og dagsordenen

til generalforsamlingen godkendes, da begge har været udsendt inden for fristen. Ligeså vælges og godkendes referenten, før Astrid går videre med en gennemgang af dagsordenen for resten af generalforsamlingen.

Forpersonens årsberetning v/Mads Strange Laursen

Punkt nummer to var Mads Strange Laursens sidste beretning som forperson i elevbestyrelsen. Beretningen kan findes i begyndelsen af Skriftet. Efter beretningen var der stående applaus og ingen spørgsmål, og Astrid førte dagsorden videre til næste punkt

Præsentation af årsregnskabet v/ Kasserer, Lucas Kock

Foreningens kasserer, Lucas, præsenterede fyndigt og grundigt foreningens årsregnskab. Både gennemgangen og regnskabet kan findes på de næste sider under titlen Kasserens beretning. Lucas sluttede af med

at opfordre alle de fremmødte til at søge om tilskud, hvis man sidder inde med ideer til gammel-elev arrangementer. Derefter gik han videre til at tage imod spørgsmål. Første spørgsmål handlede om foreningens overskud på 120.000 kr., og passiver på 300.000 kr. Det blev kommenteret som et stort overskud, og af en person blev der derefter spurgt ind til, hvorfor elevfonden ikke kunne oprettes? (Elevfonden omtales i kasserens beretning).

Afgående forperson, Mads Strange (E17), svarede, at der var manglende opbakning til en elevfond, på trods af, at bestyrelsen havde lavet et stort arbejde med at forsøge at få den oprettet. Han tilføjede, at elevbestyrelsen løbende drøfter, hvad pengene skal bruges til. Med det var der ingen yderligere spørgsmål.

Afsked med afgående bestyrelsesmedlemmer

I år skulle vi tage afsked med hele fire be-



styrelsesmedlemmer. De fik hver især en lille tale, som blev holdt af henholdsvis Rasmus Holm (E20) til Lucas Kock (F20), Maria Aarup (F23) til Mathies Fjord (F19), Mads Strange (E17) til Thyra Skau (E17) og til sidst Freja Ravn (F20), der talte til Markus Husted (E19). Efter de mange smukke og kærlige ord sluttede afskeden af med stående applaus fra de fremmødte. Alle fire havde fået en afskedsgave før generalforsamlingen som tak for deres store arbejde i løbet af årene, som kan tælles til sammenlagt 12 år i bestyrelsen. Endnu en gang vil vi på elevforeningens vegne sige tusind tak for jeres indsats i elevbestyrelsen og de mange års arbejde. Vi glæder os til at se jer til kommende arrangementer på højskolen.

Valg til bestyrelse

Som første del af dette punkt på dagsordenen, ridsede Astrid reglerne op for opstilling og valg, som de fremgår i Elevforeningens vedtægter; man skal stilles op af en anden og derefter selv tale for, hvorfor man vil i be-

styrelsen. Dirigenten påpegede derefter, at man først klappede, når alle kandidater var opstillet. Der var ingen spørgsmål til opstillingen. I første runde var der fire pladser, der skulle besættes, og de opstillede var følgende: Rafaela Rodrigues (E22), Maria Aarup (F23), Freja Ravn (F20), Johan Landbo (F20), Nanna Dall Bentzen (E21), Bjørk Søfelt (E16), Luna Calov (F24) og Asger Ole Engh (F21). Johan Landbo stillede op som repræsentant for sommerkurserne.

Igen i år var det både muligt at stemme digitalt via Electionrunner og fysisk med papirstemmesedler.

Imens stemmerne blev talt op, sang vi nr. 152; Dåser Rasler i Morgengry, derefter nr. 481; Forelskelsessangen, og vi sluttede af med nr. 90; Gøglervisen.

Derefter blev de fire valgte til de ordinære poster læst op i vilkårlig rækkefølge under stor spænding. De fire valgte var Rafaela Rodrigues Jensen (E22, genvalgt), Johan Landbo (F20 og sommerkurser) Maria Aarup

(F23, genvalgt) og Freja Ravn Nissen (F20, genvalgt).

Derefter måtte der klappes, og det blev der!

Valg af suppleanter

Til anden valgrunde var det suppleanter, der skulle vælges. Da Lukas Kock sluttede sin ordinære plads efter et år, var der en 1-årig ordinær plads, som også skulle besættes. Det var på forhånd besluttet, at posten blev besat under valg af suppleanter. Opstillingsforløbet foregik på samme måde som i første runde. Med den 1-årige ordinære plads var der tre poster der skulle besættes. De opstillede var: Asger Ole (F21), Nanna Dall Bentzen (E21) Bjørk Søfelt (E16) og Luna Calov (F24).

Under stemmeafgivelsen optrådte Skryyyll-koret, et kor for gamle Ry-elever, med tre smukt fremførte sange. Derefter blev stemmerne talt op og resultatet blev læst højt, hvor den kandidat, der fik flest stemmer, fik den 1-åri-



ge ordinære bestyrelsespost. Resultatet blev Bjørk Søfelt (E16) på den ordinære post og Nanna Bentzen (E21) og Luna Calov (F24) som bestyrelsens suppleanter. Dirigenten ønskede herefter stort tillykke med den nye bestyrelse. Efter generalforsamlingen konstituerede bestyrelsen sig, og præsenterede til årgangsoprábet lørdag aften Freja Ravn (F20) som forperson, Maria Aarup (F23) som næstforperson, Rasmus Holm Nørgaard (E20) som kasserer og Rafaela Rodrigues (E22) som sekretær.

Tilbage til generalforsamlingen og næste punkt:

Valg af revisor

Afgående kasserer tog ordet og opstillede på vegne af bestyrelsen Johan Kjær Houver (F17) og Pernille Rosa (F12) som eksterne revisor, og de blev begge godkendt og genvalgt.

Afstemning om vedtægtsændringer

Der var ingen ændringer til vedtægterne i år, så punktet hoppes hurtigt videre fra.

Indkomne forslag

Heller ingen indkomne forslag, så også et hurtigt punkt, der hoppes videre fra.

Evt

Stefan sluttede af med at sige tak for et godt år, og rette en tak til de seneste to årgange og elevforeningens bestyrelse. Han rettede en særlig tak til den afgående forperson, Mads, for sit store arbejde som forperson, og overrakte ham en gave som tak for sine tre års arbejde på vegne af skolen.

Som afslutning på den fantastiske generalforsamling sang vi nummer 317; Vårvisen. Dirigenten takkede for god ro og orden, og resten af Elevmødet skred hastigt videre under solskin og sang.

Tak for i år og på gensyn! ●



Kassererens beretning



Af Lucas Alexander Kock, tidligere kasserer i
Elevforeningens bestyrelse, tidligere elev F20

Kære medlemmer af Elevforeningen,

Det er en stor fornøjelse for mig at præsentere mit sidste årsregnskab som kasserer for vores forening. Jeg vil her redegøre for de mest bemærkelsesværdige økonomiske aspekter, herunder resultatet af det seneste regnskabsår og de markante ændringer sammenlignet med det foregående år. Jeg vil også gerne udtrykke en tak til foreningens revisorer, Pernille Rosa Thomsen fra F12 og Johan Kjær Houver fra F17 for hjælpen, når tallene har drillet. Mange tak!

Lad os først kort berøre regnskabets opbygning, der følger samme struktur som tidligere. Venstre side af regnskabet udgør en resultatopgørelse, der skitserer Elevforeningens indtægter og udgifter, mens højre side viser balancen og opdeler den i aktiver og passiver. Passiverne inkluderer to primære elementer: foreningens egenkapital, der er de midler, som foreningen aktivt kan bruge, og de hensatte 5-års-kontingenter, der frigives gradvist til egenkapitalen over en periode på fem år. Begge disse dele er afgørende for at forstå foreningens økonomi. Bemærk, at de

økonomiske tal for regnskabsåret 2023/2024 er anført i højre kolonne, mens tal fra det foregående regnskabsår, 2022/2023, er placeret i venstre kolonne for nem sammenligning.

Regnskabsåret 2023/2024 strakte sig fra den 1. maj 2023 til den 30. april 2024. Her følger en kort præsentation af de vigtigste tal og udviklinger i økonomien:

I regnskabsåret 2023/2024 præsterede foreningen et overskud på 6.344,63,- og det er meget glædeligt! Sammenlignet med det tidligere regnskabsår, hvor foreningen oplevede et underskud på -15.699,62,-, er foreningens resultat altså blevet forbedret med 22.044,25,-. Når vi ser på vores indtægter og udgifter, som ikke relaterer sig direkte til vores tre hovedarrangementer (FRYD, RUF og Elevmødet), kan vi se, at Elevforeningen i det seneste regnskabsår havde et underskud på -7.696,23,-. Dette er en mindre stigning i den forkerte retning, hvor foreningen i det foregående regnskabsår havde et underskud på disse poster på -4.382,24,-.

Ser vi på hvilke poster, der har resulteret i

denne stigning, er det især udgifter til hjemmeside og kontorartikler (Dropbox, E-mail og generalforsamling), der er steget. Generelt er der dog en stigning i udgiftsposterne, herunder både gebyrer, mødeomkostninger og transport. Dette kan tilskrives, at der i regnskabsåret generelt har været stigende leveomkostninger, hvilket naturligvis vil blive afspejlet i foreningens økonomi. Udviklingen er ikke alarmerende, men skal dog være et opmærksomhedspunkt for bestyrelsen fremadrettet.

De økonomiske forbedringer kan dermed naturligvis tilskrives en markant forbedring i økonomien bag foreningens arrangementer. Samlet set havde foreningen i år et overskud på 14.040,86,- i forbindelse med foreningens tre arrangementer: FRYD, sommerkurset Ry Uden Filter (RUF) samt Elevmødet. Sammenlignet med sidste regnskabsår, hvor foreningen havde et underskud på -11.314,38,- på arrangementerne, er dette en meget positiv udvikling. Især Elevmødet i 2023 bidrog meget positivt til dette resultat med en god forbedring af økonomien. Sommerkurset RUF gav et lille underskud, imens FRYD gav et

pænt overskud, hvilket er en positiv vending sammenlignet med tidligere års resultater. Det kan indikere, at de nye barfolk har fundet en måde at holde økonomisk bæredygtige arrangementer, der både genererer et lille overskud og samtidig sikrer, at foreningen kan dække udgifter til bar, DJ og andet. Bestyrelsen skal fremadrettet løbende vurdere økonomien bag foreningens arrangementer og tilpasse udgifterne, så de er til medlemmernes fordel.

Bestyrelsen drøftede sidste regnskabsår mulighederne for nedbringe udgifter til porto i forbindelse med udsendelse af Skriftet. Som det fremgår af regnskabet, er portoposten dog faldet en smule sammenlignet med sidste år. Dog kan portoposten stadig være en oplagt mulighed for videre diskussion i forbindelse med en nedbringning af foreningens udgifter. Desuden vil bestyrelsen gerne invitere foreningens medlemmer til at bidrage med gode idéer til, hvad foreningen kan bruge sin egenkapital på. Til generalforsamlingen 2024 blev Elevfonden igen bragt på banen, og andre idéer hilses meget velkomment.

REGNSKAB FOR RY HØJSKOLES ELEVFORENING 2023/2024					
RESULTATOPGØRELSE	2022/2023	2023/2024	BALANCE	2022/2023	2023/2024
INDTÆGTER			AKTIVER		
Kontingent	101.983,00	105.538,00	Bankkonto	346.598,92	345.290,39
RUF	33.545,15	21.520,00	Kassebeholdning	0,00	0,00
Elevmodet	86.310,25	92.040,44	Portobeholdning	0,00	0,00
Tilskud fra højskolen	25.000,00	25.000,00			
FRYD	49.718,40	59.548,55	Aktiver i alt	346.598,92	345.290,39
Renter	0,00	0,00			
Diverse	109,45	1.359,50	PASSIVER		
Indtægter i alt	296.666,25	305.006,49	Egenkapital: foreningens værdi start regnskabsår	236.322,54	220.622,92
			Årets resultat	-15.699,62	6.344,63
UDGIFTER			Egenkapital: foreningens værdi slut regnskabsår	220.622,92	226.967,55
RUF	35.238,01	22.919,51			
Elevmodet	100.699,58	84.830,19	Hensatte 5-års kontingenter 19/20	9.240,00	-
Tilskud til billigere Elevmodet	20.000,00	20.000,00	Hensatte 5-års kontingenter 20/21	26.376,00	13.188,00
FRYD	44.950,59	51.318,43	Hensatte 5-års kontingenter 21/22	40.740,00	27.160,00
Skriftet	45.131,25	47.464,76	Hensatte 5-års kontingenter 22/23	49.620,00	37.215,00
Porto	20.030,00	19.969,60	Hensatte 5-års kontingenter 23/24	-	40.759,84
Transport	29.398,20	31.690,98			
Mødeomkostninger	1.833,00	3.352,77	Hensatte 5-års kontingenter i alt	125.976,00	118.322,84
Gebyrer Nets	4.945,86	5.868,47			
Bank- og Mobilepay-gebyrer	3.352,85	3.693,73	Passiver i alt	346.598,92	345.290,39
Hjemmeside	648,00	3.107,33			
Kontorartikler	906,71	2.408,86	Kasserer		
Gaver	2.423,80	657,95	Lucas Alexander Kock		
Diverse	2.808,02	1.379,28			
Udgifter i alt	312.365,87	298.661,86	Revisor		
			Pernille Rosa Thomsen		
ÅRETS RESULTAT	-15.699,62	6.344,63	Revisor		
			Johan Kjær Houver		

Slutteligt skal der lyde en tak fra mig for min tid som kasserer, og et ønske om alt held og lykke til bestyrelsen med sit videre arbejde. ●

Lucas Alexander Kock
Pernille Rosa Thomsen
Johan Kjær Houver

Årets gang

EFTERÅRSSKOLEN 2023

OKTOBER

- 16.-22. Fælles studietur til Berlin
25. Højskoleaften: Teaterforestillingen "At dele et liv" med Mette Rønne og Søren Ruby
27. Fællestime om "Atomkraft, Ja tak!"

NOVEMBER

1. Højskoleaften: Foredrag med dokumentarist Ditte Haarløv Johnsen
3. Fællestime: Foredrag med Yonatan Goldstein. "Konflikten mellem Israel og Palæstina"
8. Højskoleaften: Sangaften
10. Uddannelsesmesse med Astrid og Kristian. Samtalecafe om studievalg
13. 17. Fordybelsesuge
22. Højskoleaften: Foredrag med Rasmus Kolby Rahbek med temaet "Hvorfor går vi overhovedet i skole?"
24. Fællestime: Ryskilde forberedelse
29. Højskoleaften: Koncert med "Fredag"

DECEMBER

1. Fællestime med "Menneskebiblioteket"
6.-7. Højskoleaften: "Limbo" Teaterforestilling med Ry Højskoles teaterlever
4. Fællestime: "Højt fra træet grønne top" med Kristian Kirk
9. Gæstedag
13. Sangaften
16. Efterårsskolen 2023 slutter

VINTER/FORÅRSSKOLEN 2024

JANUAR

14. Forårsskolen 2024 begynder
17. Højskoleaften: Jazz-klaver koncert med Simon Eskildsen
19. Fællestime: Velkommen til Ry Højskole ved Stefan Hollænder Kvamm
24. Foredrag med Stefan Hollænder Kvamm med temaet "Frihed til at virke og fred til at være"

26. Fællestime: Open Space Technology. Med Torben Madsen, Kristian Kirk, Lene Friislund og Dina Østergaard Jørgensen
31. Højskoleaften: Sangaften med Ry Højskoles elever

FEBRUAR

2. Fællestime: Grænser, samvær og seksuel dannelse med Astrid Østergaard, Torben Madsen og Karen Fogtmann Madsen.
7. Højskoleaften: Foredrag med Eik Skafte "Min tid i slædepatruljen Sirius"
9. Fællestime med Cille Stejner fra Peech
14. Højskoleaften: Foredrag med Jakob Maagaard. "Kunsten ikke at kunne reparere sin knallert"
16. Uddannelsesmesse med Astrid Østergaard
19. 23. Fordybelsesuge
23., 25., 26. Teaterkoncert med Ry Højskoles Musik- og Teaterlever: "Konfetti og kikærter"

28. Højskoleaften: Forfatteraften med digter Mads Mygind: "I min hule hånd"

MARTS

1. Fællestime: Forberedelser til Berlin
6. Højskoleaften: Sangaften
8. Fællestime med Kalles World Tour
13. Højskoleaften: Aarhus Jazz Orchestra med Peter Laugesen og Anne Green Munk. "Jazz mellem linjerne"
15. Fællestime: FOMO med Frederik Aamand
18.-22. Fælles studietur til Berlin
27. Fællestime med påsketema hos Katrine Weigelt

APRIL

3. Højskoleaften: Koncert med Bisse
5. Fællestime: Foredrag med Zenia Larsen fra Rokokoposten
10. Højskoleaften: Foredrag med Maj My og hendes bog "Ærø Manifestet"
12. Fællestime: Kropsligt foredrag med Trine Sønderholm Larsen

17. Højskoleaften: Foredrag med Ditte Johnsen, "Vendepunkter"
19. Fællestime: Besøg på Moesgaard Museum
24. Højskoleaften: Foredrag med Steen Møller fra Friland. "Kærlighed og spildevand"
26. Fællestime: Ryskilde forberedelser

MAJ

1. Højskoleaften: Sangaften
3. Fællestime: Forberedelser til Ryskilde med Jeppe Bai og Jesper O. Jacobsen
3.-5. Ryskilde Festival
8. Intern Højskoleaften: Foredrag med Kristian Kirk med teamet "Hvornår er man voksen?"
13.-17. Fordybelsesuge
22. Højskoleaften: Foredrag med Aske Kreilgaard, "Håb i en flygtningelejr"
24. Fællestime: Mørkekoncert med Laura Dollerup
29. Højskoleaften: "Ud under åben himmel"

31. Fællestime: Forberedelser til Grundlovsmøde

JUNI

5. Grundlovsfest på Himmelbjerget
7.-9. Teaterforestilling med Ry Højskoles teaterelever: "Mens vi venter" og koncert med Ry Højskoles musikelever
8. Gæstedag
12. Højskoleaften: Sangaften med Ry Højskoles elever
15. Forårsskolen 2024 slutter

SOMMERKURSER 2024

JUNI

- 23.-29. Ry Classic: Tegning, Tango, Keramik, Krop og sjæl i naturen og Ro i kajakken

JULI

- 30.-6. Musik i Ry: Sang og Bevægelse, Partyband, Jazz, Soul, Reggae og afrobeat, Trommer og Rytmask kor

- 7.-13. Ry For familier: Natursafari, Musik, Teater, Svejs dig glad, Keramik og Planter og design

AUGUST

- 26.-2. Ry uden filter: Danmark og Norges genforening, Darwinwin, Eat Pray Love, Fjernsyn for dig, Et skræddersyet sommerkursus og Wolves of Kloster Street
2.-4. Efterskolemødet 2024

EFTERÅRSSKOLEN 2024

AUGUST

11. Efterårsskolen 2024 begynder
14. Højskoleaften: Foredrag med Kristian Kirk med titlen "Hvornår er man voksen?"
16. Fællestime: "Velkommen til Ry" med Katrine Weigilt Nielsen og Stefan Hollænder Kvamm
21. Højskoleaften: Foredrag med Stefan Kvamm. "Frihed til at virke og fred til at være"

23. Fællestime: "Open space technology" med Torben Madsen, Lene Friislund og Karen Fogtmann Madsen
28. Højskoleaften: Sangaften med Stefan Hollænder Kvamm og Jeppe Bai
30. Fællestime: Grænser, samvær og seksuel dannelse med Astrid Østergaard, Johan Elm Mikkelsen og Anne Majgaard Basse

SEPTEMBER

4. Højskoleaften: Foredrag med Ditte Johnsen "At se mennesker"
6. Fællestime: Foredrag med Cille Stejner fra Peech
9.-13. Fordybelsesuge
18. Højskoleaften: Rejsefortællinger fra Verden omkring os og Friluftsliv
20. Fællestime: Studietursforberedelser med Jeppe Bai
25. Højskoleaften: Foredrag med Johan Brødsgaard, Viceborgmester i Silkeborg, "Tillid til systemet – tillid til politikere?"

27. Fællestime: Generation News Avoidance: Journalistik, medier & demokrati - og vores opfattelse af verden

OKTOBER

2. Højskoleaften: Foredrag med Ingrid Ank. "Demokrati er ikke pænt"
4. Fællestime: Berlin forberedelser
4. Efterårsmiddag med kunstnerisk overraskelse
9. Højskoleaften: Foredrag med Tarek Hussein. "Kan man være både muslim og dansker?"
11. Generationsmøde. E24 inviterede deres bedsteforældre til generationsmøde og samtale
14.-18. Fælles studietur til Berlin







RY HØJSKOLE
20 - FORÅR 2024

Elevforeningens bestyrelse 2024/2025

Bjørk Astrup Søfelt (E16)
SoMe- & webansvarlig
RUF-koordinator
bjoerk@ryelev.dk
Valgt ind i bestyrelsen i 2024.

Freja Ravn Nissen (F20)
Forperson
Elevmødekoordinator
freja@ryelev.dk
Valgt ind i bestyrelsen i 2021.

Johan Rønn-Landbo
(Korte kurser og F20)
Baransvarlig
RUF-koordinator
johan@ryelev.dk
Valgt ind i bestyrelsen i 2024.

Luna Calov Jacobsen (F24)
Medlemsansvarlig
FRYD-koordinator
luna@ryelev.dk
Valgt ind i bestyrelsen i 2024.

Mads Strange Laursen (E17)
Medlemsansvarlig
FRYD-koordinator
mads@ryelev.dk
Valgt ind i bestyrelsen i 2020.

Maria Aarup (F23)
Næstforperson
Elevmødekoordinator
maria@ryelev.dk
Valgt ind i bestyrelsen i 2023.

Nanna Dall Bentzen (E21)
Baransvarlig
FRYD-koordinator
nanna@ryelev
Valgt ind i bestyrelsen i 2024.

Rafaela Rodrigues Jensen (E22)
Sekretær
RUF-koordinator
rafaela@ryelev.dk
Valgt ind i bestyrelsen i 2023.

Rasmus Holm Nørgaard Jensen (E20)
Kasserer
Elevmødekoordinator
rasmus@ryelev.dk
Valgt ind i bestyrelsen i 2022.



**RY
HØJSKOLES
ELEV
FORENING**

WWW.RYELEV.DK

